ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດການຄ້າ

ການສຶກສາຄວາມສາມາດໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າ ແລະ ຂາຍເຂົ້າ ເປັນສິນຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ

(2013-2014)

ພະແນກຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການຄ້າ

ຄະນະຄົ້ນຄວ້າ: ວຽງສະຫວ່າງ ທິບພະວົງ, ພອນແກ້ວ ມິດດາວົງ, ພູຄຳ ວົງພັນທອງ, ຈັນທະພອນ ສີລີປັນໂຍ, ທະນົງອາດ ບຸນນະພົນ, ສົງໄຊທິບ ບາວີຄຳ.

ພາກສະຫຼຸບຫຍໍ້.

ຜ່ານການສຶກສາ ຄວາມອາດສາມາດໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າ ແລະ ຂາຍເຂົ້າເປັນສິນຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ພົບວ່າ ຫຼາຍແຂວງຂອງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມອາດສາມາດສູງໃນການສະສົມເຂົ້າເພື່ອເປັນຄັງແຮຂອງປະເທດ ເຊັ່ນ: ແຂວງສະ ຫວັນນະເຂດ, ຈຳປາສັກ, ສາລະວັນ, ວຽງຈັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຄຳມ່ວນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ບໍ່ແກ້ວ, ອັດຕະປື ແລະ ໄຊຍະບູລີ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ຍັງມີແຂວງທີ່ມັກຂາດແຄນເຂົ້າໃນແຕ່ລະປີ ຄື: ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ອຸດົມໄຊ, ຫົວພັນ, ຜົ້ງສາລີ, ຊຽງຂວາງ ແລະ ຫຼວງນ້ຳທາ. ສຳການສົ່ງເຂົ້າອອກເປັນເປັນສິນຄ້າໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແມ່ນເຫັນວ່າ ປະຈຸບັນຢູ່ ສປປ ລາວ ມີ 32 ບໍລິສັດທີ່ສົ່ງເຂົ້າອອກ ເປັນທາງການໄປຍັງ 19 ປະເທດ ໃນສອງ ທະວີບ ຄື: ຢູໂຣບ ແລະ ອາຊີ. ແຕ່ປະລິມານເຂົ້າທີ່ສົ່ງ ອອກໄປປະເທດຄູ່ຄ້າເຫຼົ່ານັ້ນຍັງຖືວ່າໜ້ອຍຫຼາຍ ຖ້າເບິ່ງໃນ ອັດຕາສ່ວນແບ່ງຂອງຕະ ຫຼາດທີ່ ສປປ ລາວ ມີໃນປະຈຸບັນ. ອຸປະສັກທີ່ສຳຄັນ ຕໍ່ທຸລະກິດສົ່ງເຂົ້າອອກຂອງ ປະເທດ ແມ່ນ ຄ່າຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຂັ້ນຂອດການຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກທີ່ຍັງບໍ່ທັນສົ່ງເສີມ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ ທຸລະກິດສົ່ງເຂົ້າອອກຂອງປະ ເທດ ເທົ່າທີ່ຄວນ. ດັ່ງນັ້ນ ການຫາວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າຂົນສົ່ງ ແລະ ປັບປຸງຂັ້ນຂອດ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວຕໍ່ທຸລະກິດສົ່ງເຂົ້າອອກນັ້ນ ແມ່ນຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການສົ່ງເຂົ້າອອກຂອງປະເທດໃນອານາຄົດ.

ການສຶກສາຄວາມສາມາດໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າ ແລະ ຂາຍເຂົ້າເປັນສິນຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ

I. ພາກສະເໜີ.

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານຖືວ່າເປັນວຽກບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານຫຼາຍປະເທດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການເມືອງມີຄວາມໝັ້ນຄົງ. ພືດສະບຽງອາຫານມັກຈະມີລາຄາປ່ຽນແປງຕາມລະດູການຜະລິດ/ປູກ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວປັດໃຈທີ່ມັກກະທົບຕໍ່ລາຄາສະບຽງອາຫານພາຍໃນປະເທດແມ່ນຂຶ້ນກັບປະລິມານການສະໜອງໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີໄພທຳມະຊາດ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ວິກິດການເສດຖະກິດຈາກພາຍນອກຫຼາຍຄັ້ງກໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາສະບຽງອາຫານພາຍໃນປະເທດເຊັ່ນກັນ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ກັບປະເທດທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຕ້ອງເພິ່ງພາການນຳເຂົ້າສະບຽງອາຫານຈາກຕ່າງປະເທດ. ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາຖືວ່າຍັງສາມາດສະໜອງສະບຽງອາຫານໂດຍສະເພາະເຂົ້າໃຫ້ແກ່ຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ ແຕ່ກໍ່ຍົກເວັ້ນບາງປີທີ່ຕ້ອງອາໃສການຊ່ວຍເຫຼືອເຂົ້າຈຳນວນໃດໜຶ່ງຈາກອົງການຈັດ ຕັ້ງສາກົນ ແລະ ລັດຖະບານປະເທດເພື່ອນມິດໃນເວລາທີ່ຜົນຜະລິດເຂົ້າຂອງປະເທດຕົກຕໍ່າຍ້ອນຖືກກະທົບຈາກໄພທຳມະຊາດ ຕົວຢ່າງ: ໃນປີ 2005 ອົງການອາຫານໂລກໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົ້າຈຳນວນ 6.872 ໂຕນໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ຂາດແຄນໃນ 40 ເມືອງຢູ່ 10 ແຂວງທົ່ວປະເທດ[1ກ]. ເຂົ້າຍັງຖືວ່າເປັນພືດທັນຍາຫານທີ່ປະຊາຊົນລາວປູກຫຼາຍທີ່ ສຸດ ໃນສົກປີ 2010/2011 ມີເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າທົ່ວປະເທດກວມ 61% ຂອງເນື້ອທີ່ກະສິກຳທັງໝົດ ແລະຊະນິດເຂົ້າທີ່ມັກປູກຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນເຂົ້າໜຽວ ເຊິ່ງກວມ 93% ຂອງຈຳນວນເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າທົ່ວປະເທດ[1ຂ]. ນອກຈາກນັ້ນ ຈາກການຄິດໄລ່ປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນຂອງປະເທດໃນປີ 2012 ທີ່ໄດ້ສະແດງໃນພາກທີສອງຂອງບົດສຶກສານີ້ ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ມີເຂົ້າເຫຼືອກິນລວມປະມານ 2.083.331 ໂຕນ ເຊິ່ງຈຳນວນເຂົ້ານີ້ສາມາດກາຍເປັນຄັງແຮເຂົ້າ ຂອງປະເທດ ແລະ ເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກ ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມທີ່ເໝາະສົມຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນ ພັກ ແລະ ລັດຖະບານໃນໄລຍະຜ່ານມາໄດ້ປ່ອຍເງິນກູ້ດອກເບ້ຍຕໍ່າໃຫ້ກັບເຈົ້າຂອງໂຮງສີເຂົ້າ ຫຼື ບໍລິສັດສະບຽງອາຫານຢູ່ບາງແຂວງເປົ້າໝາຍ ຄື: ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ອຸດົມໄຊ, ຊຽງຂວາງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຄຳມ່ວນ, ສາລະວັນ ແລະ ເຊກອງ ໃຫ້ເກັບຊື້ເຂົ້າກັບປະຊາຊົນ ແລ້ວເກັບຮັກສາໄວ້ແທນລັດຖະບານໃນສາງເຂົ້າຂອງຕົນ ໂດຍລັດຖະບານຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າແຮນີ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຂດທີ່ຂາດແຄນ ແລະ ດັດສົມຕະຫຼາດຖ້າຫາກລາຄາເຂົ້າຫາກມີການເໜັງຕີງແຮງ. ນອກຈາກນັ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາກໍ່ຍັງມີການສຶກສາກ່ຽວກັບໂຄງການຜະລິດເຂົ້າເປັນສິນຄ້າຢູ່ເຂດທີ່ມີເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການປູກເຂົ້າ ແລະ ມີປະລິມານຜົນເກັບກ່ຽວເຂົ້າຫຼາຍໃນແຕ່ລະປີ ເຊັ່ນ: ແຂວງຄຳມ່ວນ ແລະ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ອີກດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນເພື່ອເປັນການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານວິຊາການຕໍ່ແຜນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າຂອງລັດຖະບານ ແລະ ການຂາຍເຂົ້າເປັນສິນຄ້າ ບົດສຶກສານີ້ຈະໄດ້ລົງເລິກຄົ້ນຄວ້າໃນສອງບັນຫາໃຫຍ່ ຄື: (1) ສະພາບການຜະລິດເຂົ້າ ແລະ ການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າ, ແລະ (2) ຕະຫຼາດສົ່ງອອກ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງເຂົ້າລາວ.

[1ກ] ຂໍ້ມູນຈາກບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2005 ຂອງອົງການອາຫານໂລກປະຈຳ ສປປ ລາວ, ແຫ່ງຂໍ້ມູນ: <www.fsd.ch/docs/Annual%20report%20WFP%20Laos.pdf>

[1ຂ] ຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດສະຖິຕິກະສິກຳສົກປີ 2005 - 2012, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

II. ຂອບເຂດການສຶກສາ ແລະ ວິທີວິທະຍາໃນການຄົ້ນຄວ້າ.

2.1 ຂອບເຂດການສຶກສາ.

ການວິເຄາະ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນແມ່ນກວມເອົາທຸກແຂວງໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອສຶກສາເຖິງຄວາມອາດສາມາດລວມ ຂອງ 17 ແຂວງໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າ ແລະ ຂາຍເຂົ້າເປັນສິນຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ. ການສຶກສາບໍ່ໄດ້ຈຳແນກປະເພດເຂົ້າ (ໜຽວ ຫຼື ຈ້າວ) ແລະ ເຂົ້ານາປີ, ນາແຊງ ຫຼື ເຂົ້າໄຮ່ ເພາະການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ແມ່ນເຮັດໃນໄລຍະສັ້ນ, ມີຄວາມຈຳກັດທາງດ້ານງົບປະມານໃຊ້ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ບວກກັບຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການເກັບກຳຢ່າງລະອຽດຈາກພາກ ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນເວລາທີ່ທີມຄົ້ນຄວ້າໄດ້ລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ຜົນການສຶກສາແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມອາດສາມາດໃນການປູກເຂົ້າ ແລະ ການຂາຍເຂົ້າເປັນສິນຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປະຈຸບັນ.

2.2 ວິທີວິທະຍາໃນການຄົ້ນຄວ້າ.

ບົດຄົ້ນຄວ້ານີ້ໄດ້ນຳໃຊ້ການວິເຄາະແບບພັນລະນາດ້ວຍຕາຕະລາງສະຖິຕິພື້ນຖານມາອະທິບາຍກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ການຜະລິດ, ປະລິມານ ແລະ ຜະລິດຕະພາບການປູກເຂົ້າ ແຕ່ປີ 2005 - 2012. ການສຶກສາໄດ້ລົງເລິກຄົ້ນຄວ້າຄວາມອາດສາມາດໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າ ແລະ ການຂາຍເຂົ້າເປັນສິນຄ້າຂອງປະເທດ. ດັ່ງນັ້ນ ການວິເຄາະປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນຂອງແຕ່ລະແຂວງໂດຍໃຊ້ຕາຕະລາງຄິດໄລ່ທາງດ້ານສະຖິຕິແມ່ນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ແລະນອກຈາກນັ້ນ ວິທີວິເຄາະຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງ ສປປ ລາວ (RCA) ບວກກັບຂໍ້ມູນການຄ້າເຂົ້າຂອງສາກົນ ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄວາມອາດສາມາດໃນການຄ້າເຂົ້າຂອງປະເທດແມ່ນສອງວິທີການທີ່ຖືກໃຊ້ໃນພາກການວິເຄາະຂອງບົດສຶກສາ.

III. ສະພາບການປູກເຂົ້າ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າຂອງບັນດາແຂວງ.

3.1 ສະພາບການປູກເຂົ້າລວມ.

ກ. ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າຂອງປະເທດ.

ເນື້ອທີ່ກະສິກຳສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນຖືກໃຊ້ໃນການປູກເຂົ້າ; ເຂົ້າເປັນພືດກະສິກຳທີ່ປະ ຊາຊົນປູກຫຼາຍທີ່ສຸດຖ້າທຽບກັບພືດຊະນິດອື່ນ ຈາກຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດກະສິກຳທົ່ວປະເທດແຕ່ປີ 2005 ຫາ ປີ 2012 ເຫັນວ່າເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າຂອງປະເທດສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນ 2% ຕໍ່ປີ ຈາກ 793.980 ເຮັກຕາ ໃນປີ 2005 ມາເປັນ 939.011 ເຮັກຕາໃນປີ 2012[2] (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອຍທ້າຍ 1). ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າຂອງປະເທດໂດຍລວມເຫັນວ່າມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນເກືອບທຸກປີ ນັບແຕ່ປີ 2005 ຫາ 2012 ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ຖ້າແຍກການວິເຄາະອອກເປັນແຕ່ລະພາກຈະເຫັນວ່າ ພາກກາງຍັງຄອງອັນດັບໜຶ່ງທາງດ້ານເນື້ອທີ່ນາຖ້າທຽບກັບສອງພາກຍັງເຫຼືອດັ່ງຮູບສະແດງ 1 ແລະ 2 ລຸ່ມນີ້.

ນອກຈາກນັ້ນຂໍ້ມູນໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ເຮົາສາມາດສ້າງຮູບສະແດງ 3 ລຸ່ມນີ້ເພື່ອສັງເກດເບິ່ງຈຳນວນເນື້ອທີ່ນາຂອງແຕ່ລະແຂວງ ແລະສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ 5 ແຂວງທີ່ມີເນື້ອທີ່ນາຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ຈຳປາ ສັກ, ສາລະວັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ວຽງຈັນ ຮອງລົງມາອີກ 5 ແຂວງແມ່ນແຂວງຄຳມ່ວນ, ໄຊຍະບູລີ, ບໍລິຄຳໄຊ, ຫຼວງພະບາງ ແລະ ຊຽງຂວາງ.

ຮູບສະແດງ 1.

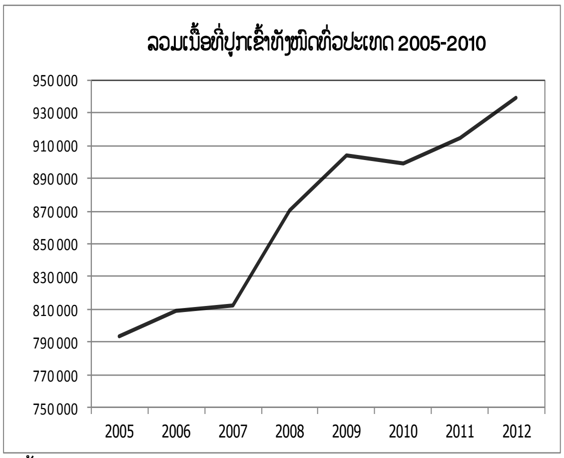

ຮູບສະແດງ 2.

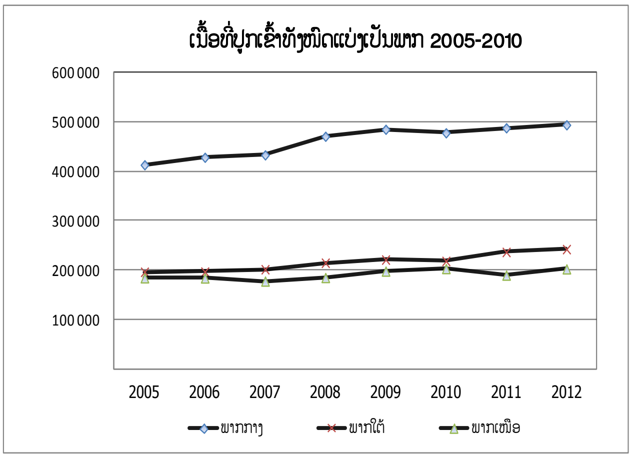

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກສະຖິຕິກະສິກຳ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (2005-2012).

ຮູບສະແດງ 3.

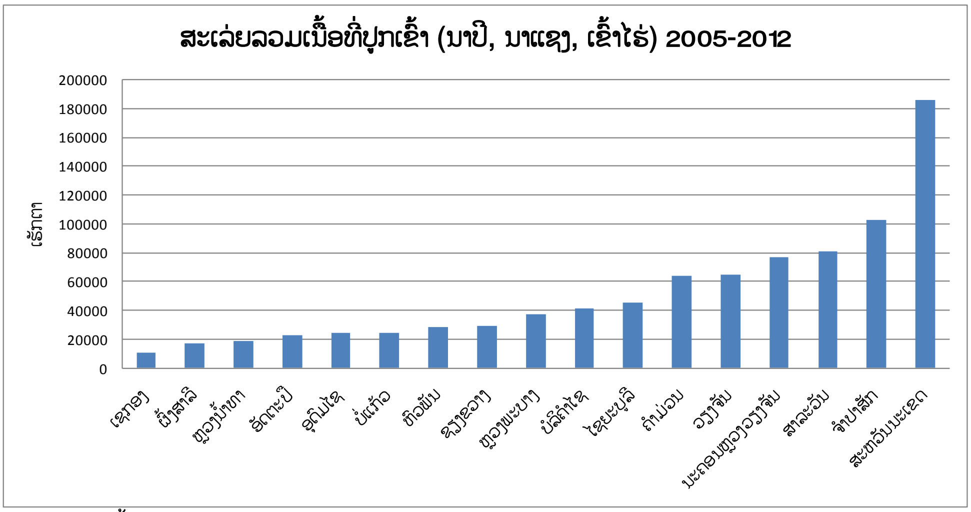

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກສະຖິຕິກະສິກຳ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (2005-2012).

ເພື່ອເຫັນໄດ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຈຳນວນເນື້ອທີ່ນາຢູ່ແຕ່ລະພາກຕໍ່ປີ ຕາຕະລາງ 1 ລຸ່ມນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຈຳນວນການປ່ຽນແປງຕໍ່ປີຂອງເນື້ອທີ່ນາຢູ່ພາກເໜືອ, ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ຂອງລາວ ໂດຍການວັດແທກເປີເຊັນການ ປ່ຽນແປງແຕ່ປີ 2006 ຫາ 2012 ແລະ ພົບວ່າທຸກພາກມີຄ່າສະເລ່ຍເປັນບວກເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າການປ່ຽນແປງຈຳນວນເນື້ອທີ່ນາແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ. ພາກໃຕ້ມີຄ່າສະເລ່ຍການປ່ຽນແປງເນື້ອທີ່ນາຕໍ່ປີສູງກວ່າທຸກພາກ ຄື 3.10% ຕໍ່ປີ, ຮອງລົງມາ ແມ່ນພາກກາງ 2.63%ຕໍ່ປີ ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນພາກເໜືອ 1.46%ຕໍ່ປີ.

ຕາຕະລາງ 1: ເປີເຊັນການປ່ຽນແປງເນື້ອທີ່ນາຕໍ່ປີ.

ລ/ດ	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	ສະເລ່ຍ
ພາກເໜືອ (%)	-0.16	-3	4	7	3	-7	7	1.46
ພາກກາງ (%)	4	1	9	3	-1	2	1	2.63
ພາກໃຕ້ (%)	0.15	2	7	3	-1	8	2	3.10

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຄິດໄລ່ຈາກສະຖິຕິກະສິກຳ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (2005-2012)

ຂ. ຜົນຜະລິດເຂົ້າທົ່ວປະເທດ.

ຈາກຂໍ້ມູນຂອງເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າທົ່ວປະເທດທີ່ສະແດງໃນຂໍ້ 1.1 ຂ້າງເທິງ ທີ່ເຫັນວ່າພາກກາງແມ່ນເຂດທີ່ມີເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າຫຼາຍກ່ວາໝູ່ຂອງປະເທດຖ້າທຽບກັບພາກໃຕ້ ແລະ ພາກເໜືອ. ອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະພາບຂອງການປູກເຂົ້າຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ຍັງມີເຕັກນິກການຜະລິດຕໍ່າ ໂດຍຕາມການລາຍງານຂອງສະຖິຕິກະສິກຳປີ 2012 ເຂົ້ານາປີ, ນາແຊງ ແລະ ເຂົ້າໄຮ່ມີຜະລິດຕະພາບສະເລ່ຍແມ່ນ 3.91 ໂຕນ/ເຮັກຕາ, 4.72 ໂຕນ/ເຮັກຕາ ແລະ 1.80 ໂຕນ/ເຮັກຕາ ຕາມລຳ ດັບ. ດັ່ງນັ້ນການທີ່ມີເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າຫຼາຍຂອງພາກ ຫຼື ແຂວງໃດໜຶ່ງແມ່ນຕົວຊີ້ວັດທີ່ສຳຄັນຕໍ່ປະລິມານຜົນຜະລິດເຂົ້າໃນຂົງເຂດ ຫຼື ແຂວງນັ້ນ. ໃນຮູບສະແດງທີ່ 4 ລຸ່ມນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າແຂວງທີ່ມີເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າຫຼາຍ (ເບິ່ງຮູບ 3) ແມ່ນ ແຂວງທີ່ມີປະລິມານຜົນເກັບກ່ຽວເຂົ້າຫຼາຍຂອງປະເທດ ເຊັ່ນ: ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ຈຳປາສັກ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສາລະວັນ ແລະ ວຽງຈັນ. ຖ້າເບິ່ງຄວາມສຳພັນຂອງເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າກັບປະລິມານຜົນເກັບກ່ຽວຢູ່ຮູບສະແດງທີ 5 ກໍ່ເຫັນວ່າແຂວງໃດທີ່ມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດເຂົ້າຫຼາຍກວ່າແຂວງທີ່ມີເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າໜ້ອຍ.

ຮູບສະແດງ 4.

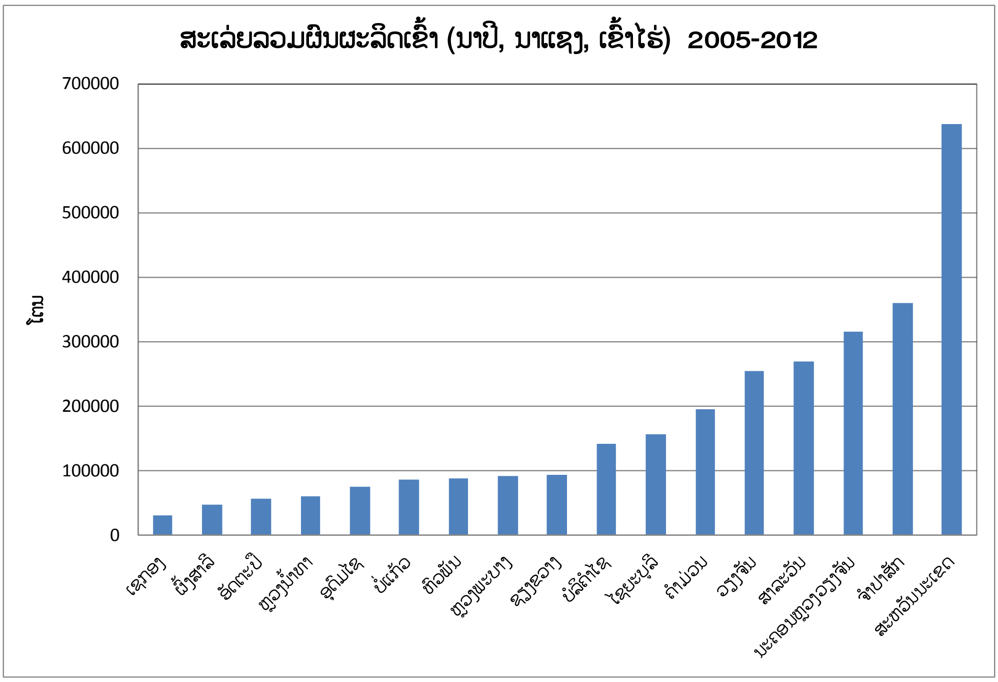

ຮູບສະແດງ 5.

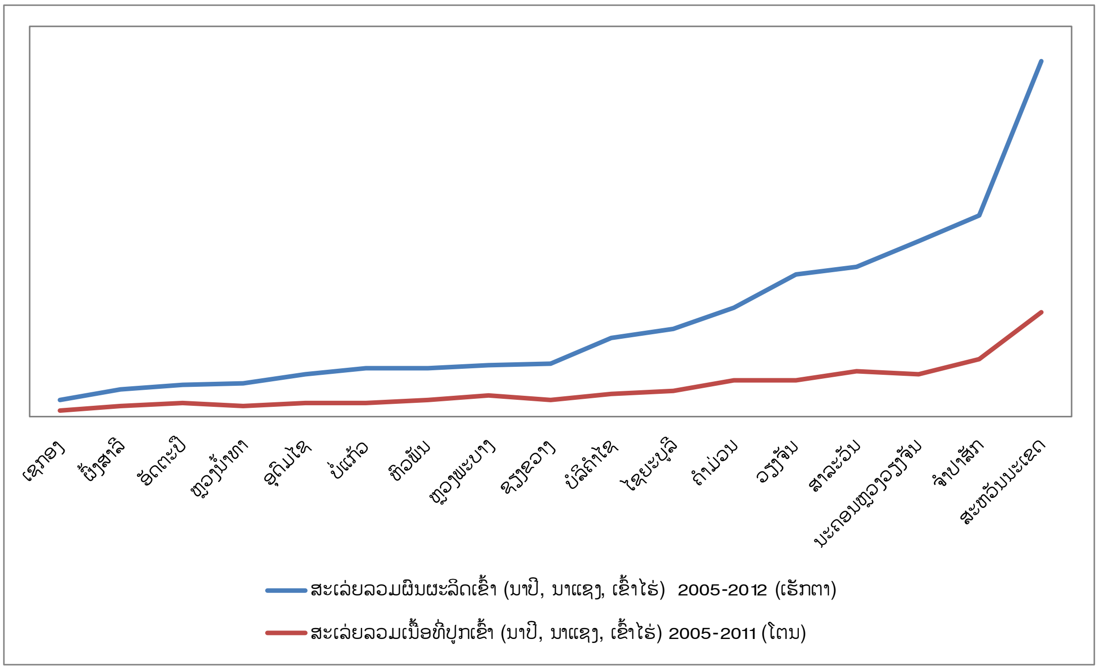

3.2 ການວິເຄາະປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນ ແລະ ຂາດກິນ.

ການຄິດໄລ່ປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອ/ຂາດກິນຂອງ 17 ແຂວງທົ່ວປະເທດ ແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນການບໍລິໂພກເຂົ້າໃນໜຶ່ງມື້ຕໍ່ຄົນໃນແຕ່ລະແຂວງ ຈາກສະຖິຕິການສຳຫຼວດການຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ການຊົມໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ (LECS4) 2007/2008 ເປັນຕົວຕັ້ງໃນການຄິດໄລ່ປະລິມານຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າບໍລິໂພກທັງໝົດຂອງແຂວງ (ຈຳນວນປະຊາກອນໃນປີຄູນຈຳນວນຄວາມຕ້ອງການບໍລິໂພກເຂົ້າໃນປີ) ແລ້ວສົມທຽບກັບຈຳນວນເຂົ້າທີ່ຜະລິດໄດ້ໃນປີ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3) ເພື່ອຊອກຫາປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນ ຫຼື ບໍ່ພໍກິນຂອງແຕ່ລະແຂວງໃນປີການຄິດໄລ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເຂົ້າເຫຼືອກິນ ຫຼື ບໍພໍກິນແຕ່ປີ 2009 ຂຶ້ນມາແມ່ນອາດບໍ່ສາມາດສ່ອງແສງໄດ້ສະພາບປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອ/ຂາດກິນຂອງແຂວງຕົວຢ່າງໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພາະຂໍ້ມູນ LECS4 ແມ່ນຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໃນຊ່ວງປີ 2007-2008 ດັ່ງນັ້ນປະລິມານບໍລິໂພກເຂົ້າໃນປີ 2009 ຫາ 2012 ອາດມີການປ່ຽນແປງຈາກປີ 2007/2008. ຕົວເລກຈຳນວນເຂົ້າເຫຼືອ/ຂາດກິນຂ້າງເທິງແມ່ນໝາຍເຖິງປະລິມານບໍລິໂພກເຂົ້າຂອງຄົນໃນແຂວງພຽງຢ່າງດຽວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ບອກປະລິມານການນຳໃຊ້ເຂົ້າກິນໃນຈຸດປະສົງອື່ນ.

ຜົນການຄິດໄລ່ຄາດຄະເນປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນ ຫຼື ຂາດກິນຢູ່ແຕ່ລະແຂວງທົ່ວປະເທດໄດ້ຖືກສັງລວມໃນຕາຕະລາງ 2 ລຸ່ມນີ້. ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຢູ່ຕາຕະລາງ 2 ຍັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ 10 ອັນດັບແຂວງທີ່ມີປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນສະເລັ່ຍແຕ່ປີ 2008-2012 ແມ່ນແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ຈຳປາສັກ, ສາລະວັນ, ວຽງຈັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຄຳມ່ວນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ບໍ່ແກ້ວ, ອັດຕະປື ແລະ ໄຊຍະບູລີ ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງ 2: ຄາດຄະເນປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນ ຫຼື ຂາດກິນຂອງ 17 ແຂວງ (ຫົວໜ່ວຍ: ໂຕນ).

ລ/ດ	ເຂົ້າເຫຼືອ/ ຂາດກິນ 2008	ເຂົ້າເຫຼືອ/ ຂາດກິນ 2009	ເຂົ້າເຫຼືອ/ ຂາດກິນ 2010	ເຂົ້າເຫຼືອ/ ຂາດກິນ 2011	ເຂົ້າເຫຼືອ/ຂາດ ກິນ 2012	**ສະເລັ່ຍລວມ**
ຜົ້ງສາລີ	- 21 755	- 22 632	- 26 588	- 30 772	- 25 264	**- 25 402**
ຫຼວງນ້ຳທາ	- 10 963	- 10 747	- 6 327	- 6 503	- 10 123	**- 8 932**
ອຸດົມໄຊ	- 56 378	- 32 469	- 48 747	- 36 361	- 46 537	**- 44 098**
ບໍ່ແກ້ວ	14 376	18 568	23 485	18 905	16 004	**18 267**
ຫຼວງພະບາງ	- 93 606	- 70 115	- 61 443	- 73 714	- 81 076	**- 75 990**
ຫົວພັນ	- 56 937	- 31 819	- 38 969	- 39 643	- 38 232	**- 41 120**
ໄຊຍະບູລີ	- 7 252	3 475	24 740	17 872	25 047	**12 777**
ນະຄອນຫຼວງວຽງ	82 856	158 661	148 225	127 646	148 234	**133 124**
ຊຽງຂວາງ	- 7 714	- 6 177	- 13 541	- 10 341	- 7 941	**- 9 143**
ວຽງຈັນ	138 699	153 193	147 061	136 129	135 521	**142 121**
ບໍລິຄຳໄຊ	41 056	96 700	92 871	51 115	87 614	**73 871**
ຄຳມ່ວນ	73 048	91 266	107 959	21 774	119 981	**82 806**
ສະຫວັນນະເຂດ	375 454	390 519	380 151	290 508	426 926	**372 712**
ສາລະວັນ	153 907	133 028	134 535	177 844	161 943	**152 251**
ເຊກອງ	5 392	- 5	- 2 120	- 3 346	5 910	**1 166**
ຈຳປາສັກ	139 388	169 767	34 314	191 316	294 883	**165 934**
ອັດຕະປື	20 895	- 12 100	15 355	29 457	28 056	**16 332**
ລວມ	**790 467**	**1 029 114**	**910 961**	**861 888**	**1 240 947**	**966 675**

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກການຄິດໄລ່ຂອງຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ.

ຕາຕະລາງທີ 2 ນອກຈາກສະແດງຂໍ້ມູນຄາດຄະເນແຂວງທີ່ມີເຂົ້າເຫຼືອກິນແລ້ວ ຍັງຍົກໃຫ້ເຫັນແຂວງທີ່ຂາດເຂົ້າກິນເລື້ອຍໆ ເຊັ່ນ: ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງພະບາງ, ຫົວພັນ ແລະ ຊຽງຂວາງ. ໂດຍໃນນີ້ແຂວງທີ່ມັກຂາດເຂົ້າກິນຫຼາຍກວ່າໝູ່ໂດຍສະເລັ່ຍແຕ່ປີ 2008 - 2012 ແມ່ນແຂວງຫຼວງພະບາງ, ອຸດົມໄຊ, ຫົວພັນ, ຜົ້ງສາລີ, ຊຽງຂວາງ ແລະ ຫຼວງນໍ້າທາ.

3.3 ວິເຄາະຄວາມສາມາດໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າຂອງບັນດາແຂວງ.

ຖ້າເບິ່ງຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າຢູ່ແຂວງໃດໜຶ່ງ ແນ່ນອນແລ້ວຕົວຊີ້ວັດທີ່ສຳຄັນກໍ່ຄືຕົວເລກຂອງປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນພາຍໃນແຂວງນັ້ນ ເຊິ່ງແຂວງທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດກໍ່ແມ່ນແຂວງທີ່ຕິດອັນດັບໜຶ່ງໃນສິບແຂວງທີ່ມີປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນຫຼາຍກ່ວາໝູ່ ດັ່ງສາມາດອະທິບາຍເພີ່ມຕື່ມໃນຮູບສະແດງ 7 ລຸ່ມນີ້.

ຮູບສະແດງ 7: ອັດຕາສ່ວນແບ່ງ 10 ແຂວງທີ່ມີປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນສະເລັ່ຍຫຼາຍກວ່າໝູ່ແຕ່ປີ 2008 - 2012

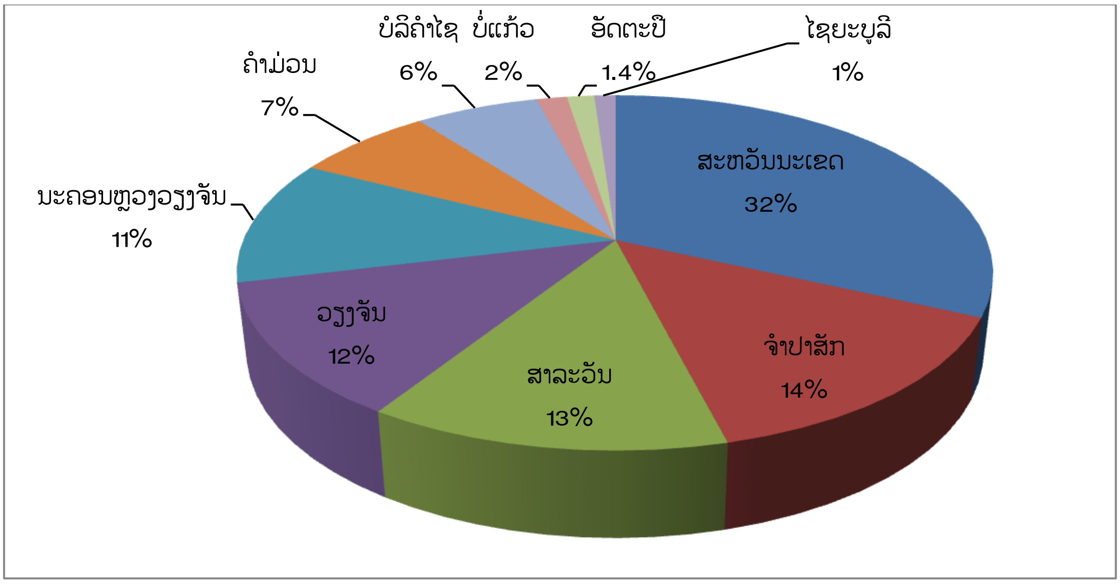

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຄິດໄລ່ຈາກສະຖິຕິກະສິກຳ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (2005-2012) ແລະ ລາຍງານສະຖິຕິປະຈຳປີ

ເມື່ອສັງເກດເບິ່ງຂໍ້ມູນໃນຮູບສະແດງທີ 7 ແລ້ວ ເຫັນວ່າແຕ່ປີ 2008-12 ແຂວງສະຫວັນນະເຂດກວມສ່ວນໃຫຍ່ຂອງສ່ວນແບ່ງປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນສະເລັ່ຍຂອງປະເທດ ຄື: ປະມານ 32%, ຮອງລົງມາແມ່ນແຂວງຈຳປາສັກມີ 14%, ແຂວງສາລະວັນ ມີ 13%, ແຂວງວຽງຈັນ 12%, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີ 11% ແລະແຂວງທີ່ເຫຼືອມີ 7%, 6%, 2%, 2%, 1% ຕາມລຳດັບ. ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າອີງໃສ່ພຽງຕົວເລກປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນແລ້ວ ຖືວ່າໃນຈຳນວນ 10 ແຂວງທີ່ກ່າວມາແມ່ນມີຄວາມສາມາດສູງທີ່ຈະເປັນຄັງເຂົ້າຂອງຂົງເຂດ ຫຼື ທົ່ວປະເທດ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຈະສົ່ງອອກເຂົ້າໄປຕ່າງປະເທດ ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມທີ່ເໝາະສົມຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

IV. ວິເຄາະຄວາມສາມາດໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ.

4.1 ສະພາບການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ.

ປະຈຸບັນ ສປປ ລາວ ມີທຸລະກິດທີ່ສົ່ງອອກເຂົ້າປະມານ 32 ຫົວໜ່ວຍ (ທຸລະກິດທີ່ເຮັດການສົ່ງອອກເປັນທາງການ) ທີ່ໄດ້ເຮັດການສົ່ງອອກເຂົ້າໄປ 19 ປະເທດໃນໂລກ (ຂໍ້ມູນຈາກຜົນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກເຂົ້າງ່າຍຂຶ້ນ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າປີ 2013, ແລະ ສູນການຄ້າສາກົນ - ITC ປີ 2014); ນອກຈາກນັ້ນ ຈາກລາຍງານທາງດ້ານສະຖິຕິຂອງ ITC ຍັງພົບວ່າປະເທດທີ່ ສປປ ລາວ ມັກສົ່ງເຂົ້າໄປຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນບັນດາປະເທດໂອຣົບ ເຊັ່ນ: ຝຣັ່ງ, ເນເທີແລນ, ເຢັຍລະມັນ ແລະ ເບວຢ້ຽມ; ສ່ວນປະເທດໃນເຂດອາຊີ ແມ່ນປະເທດຫວຽດນາມ, ຈີນ, ໄທ ແລະ ຮ່ອງກົງ. ເປັນທີ່

ສັງເກດວ່າການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໄປຍັງປະເທດນຳເຂົ້າຕ່າງໆ ແມ່ນມີລັກສະນະບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ມີພຽງຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ຖືວ່າເປັນຕະຫຼາດສົ່ງອອກດັ້ງເດີມ ແລະ ຂ້ອນຂ້າງໝັ້ນຄົງຂອງລາວ ເຊັ່ນ: ປະເທດຫວຽດນາມ, ຝຣັ່ງ, ເຢັຍລະມັນ ແລະເບວ ຢ້ຽມ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ໃນປີ 2012 ຖືວ່າເປັນປີທີ່ ສປປ ລາວ ມີການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າໄດ້ຫຼາຍກວ່າທຸກປີຜ່ານມາ ເຊິ່ງສາມາດສົ່ງອອກໄປຕະຫຼາດໃໝ່ໄດ້ 9 ປະເທດຢູ່ເຂດຢູໂຣບ (ເບິ່ງຕາຕະລາງ 3).

ຕາຕະລາງ 3: ຕະຫຼາດສົ່ງອອກປະເພດເຂົ້າທີ່ສີແລ້ວ ຫຼື ເຂົ້າທີ່ສີບໍ່ລະອຽດ, ຈະຂັດໃຫ້ຂາວຫຼືບໍ່ກໍ່ຕາມ (ຕາມລະຫັດພາສີ HS 1006.30) ຂອງ ສປປ ລາວ

ຫົວໜ່ວຍ: 1 000 ໂດລາ

ລ/ດ	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
ຫວຽດນາມ (Viet Nam)	8	150	286	822	2644	3568	817	1220	13020	4506	362	0
ຝຣັ່ງ (France)	0	0	0	14	50	97	222	127	111	557	970	619
ເນເທີແລນ (Netherlands)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	252	230	89
ເຢັຍລະມັນ (Germany)	17	7	13	12	15	5	24	15	24	23	159	205
ເບວຢ້ຽມ (Belgium)	0	0	0	0	0	25	31	34	38	37	144	52
ຈີນ (China)	121	58	0	108	0	6	0	0	0	0	0	0
ອັງກິດ (UK)	0	0	0	0	0	0	8	0	0	0	48	154
ອິດຕາລີ້ (Italy)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	197
ອັອດສເຕັຍ (Austria)	0	0	15	13	8	0	0	0	0	0	0	140
ສະເປນ (Spain)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	83	0	76
ໄທ (Thailand)	0	0	25	53	0	0	3	0	6	0	21	2
ປອກຕຸຍການ (Portugal)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	94
ກົດເດວົວ (Côte d'Ivoire)	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	71	0
ຮ່ອງກົງ, ຈີນ (Hong Kong, China)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	54
ສະວິດເຊີແລນ (Switzerland)	17	0	0	9		7	9	4	0	0	0	0
ໄນເຢີ (Niger)	42	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ແດນມາກ (Denmark)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	45
ການາດາ (canada)	0	0	14	0	0	0	0	3	1	0	0	0
ໂປແລນ (Poland)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	12
ລວມທັງໝົດ	**205**	**215**	**353**	**1031**	**2717**	**3708**	**1116**	**1403**	**13200**	**5458**	**2005**	**1739**

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກສະຖິຕິຂອງສູນການຄ້າສາກົນ (ITC), 2014.

ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງ 3 ເຫັນວ່າໂດຍລວມຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໃນຊຸມປີຜ່ານມາເຫັນວ່າມີການຂະຫຍາຍຕົວຈາກມີພຽງປະເທດຄູ່ຄ້າ 5 ປະເທດໃນປີ 2005, ມາເປັນ 13 ປະເທດໃນປີ 2012. ແຕ່ວ່າ ການຖ້າເບິ່ງມູນຄ່າສົ່ງເຂົ້າອອກຂອງລາວໄປຍັງບັນດາຕະຫຼາດຄູ່ຄ້າຕ່າງໆແລ້ວ ຈະພົບວ່າ ມູນຄ່າສົ່ງເຂົ້າອອກຂອງລາວແມ່ນຍັງໜ້ອຍ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ເຫັນວ່າ ຈັງວະການຂະ ຫຍາຍຂອງ ຕະຫຼາດສົ່ງອອກໄລຍະແຕ່ປີ 2001 ຫາ 2012 ແມ່ນບໍ່ໝັ້ນຄົງ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 8); ການສົ່ງອອກເພີ່ມຂຶ້ນໃນຊ່ວງປີ 2001 ຫາ 2006 ແຕ່ຫຼຸດລົງໃນປີ 2007; ປີ 2009 ຖືວ່າເປັນປີທີ່ມີມູນຄ່າສົ່ງເຂົ້າອອກຫຼາຍທີ່ສຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການສົ່ງໄປປະເທດຫວຽດນາມ ແຕ່ປີທັດມາມູນຄ່າການສົ່ງອອກແມ່ນຫຼຸດລົງກວ່າເຄິ່ງ ແລະ ປີ 2012 ເຖິງວ່າຈະເປັນປີທີ່ມີການສົ່ງເຂົ້າອອກໄປຕ່າງປະເທດຫຼາຍກວ່າທຸກປີຜ່ານມາ ແຕ່ມູນຄ່າການສົ່ງອອກແມ່ນໜ້ອຍຫຼາຍຖ້າທຽບກັບປີ 2009 ແລະ 2010 ທີ່ມີຈຳນວນຂອງຕະຫຼາດພຽງ 6 ປະເທດ ແລະ ປີ 2011 ມີ 8 ປະເທດ.

ຮູບສະແດງ 8: ສັງລວມມູນຄ່າສົ່ງອອກເຂົ້າສານຂອງລາວ (HS1006.30)

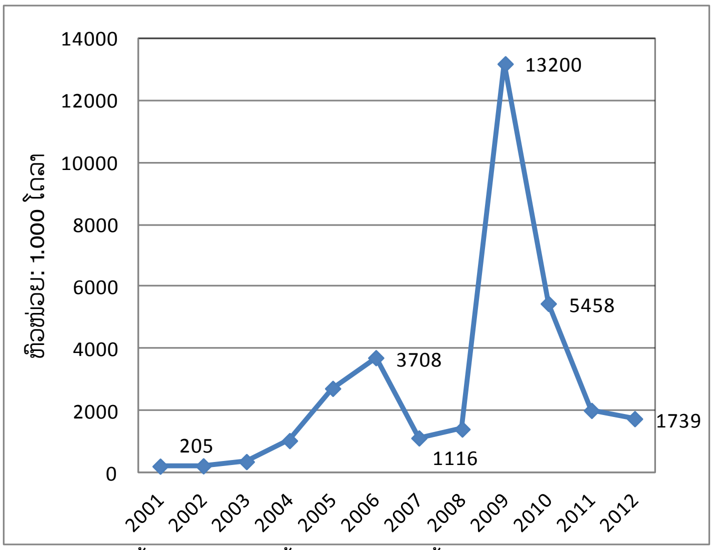

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຄິດໄລ່ຈາກຂໍ້ມູນ ITC ຂອງຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ.

4.2 ຕະຫຼາດເຂົ້າໂລກ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ.

ກ. ສະພາບການຄ້າເຂົ້າໃນສາກົນ.

ຈາກສະຖິຕິຂອງສູນການຄ້າສາກົນ (ITC) ປີ 2012 ພົບວ່າທົ່ວໂລກມີປະເທດທີ່ສົ່ງເຂົ້າສານອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າເຂົ້າສານ ລະຫັດ HS 1006.30 (ປະເພດເຂົ້າທີ່ສີແລ້ວ ຫຼື ເຂົ້າທີ່ສີບໍ່ລະອຽດ, ຈະຂັດໃຫ້ຂາວຫຼືບໍ່ກໍ່ຕາມ) ແມ່ນມີຈຳນວນ 191 ປະເທດສົ່ງອອກ ແລະ 231 ປະເທດນຳເຂົ້າ. ສປປ ລາວ ແມ່ນຢູ່ໃນອັນດັບທີ່ 62 ຂອງປະເທດທີ່ສົ່ງອອກເຂົ້າລະຫັດ HS 1006.30 ຂອງໂລກ ມີມູນຄ່າສົ່ງອອກລວມ 1.739.000 ໂດລາ ຫຼື ປະມານ 13.912.000.000 ກີບ ແລະ ມີອັດຕາສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດໂລກເທົ່າ 0.01% ໃນປີ 2012. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ພາຍໃຕ້ລະຫັດເຂົ້ານີ້ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ແຍກປະເພດ ເຂົ້າຈ້າວ ຫຼື ເຂົ້າໜຽວ ດັ່ງນັ້ນໃນການວິເຄາະຂ້າງລຸ່ມນີ້ຈຶ່ງໝາຍເຖິງເຂົ້າລວມ.

ປະເທດທີ່ຄ້າເຂົ້າລະຫັດ HS 1006.30 ໃຫຍ່ໃນ 10 ອັນດັບທຳອິດຂອງໂລກໃນປີ 2012 ແມ່ນປະເທດ ອິນເດຍ, ໄທ, ຫວຽດ ນາມ, ອາເມລິກາ, ອິດຕາລີ້, ອູລູໄກວ, ອິດສະຕາລີ້, ອາເຈນຕີນ້າ, ເບວຍ້ຽວ ແລະ ຈີນ; ບັນດາປະເທດສົ່ງອອກ ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແມ່ນມີອັດຕາສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດໂລກເຖິງ 82% ໂດຍນີ້ ປະເທດອິນເດຍ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ກວມອັດ ຕາສ່ວນໃຫຍ່ກວ່າໝູ່ ຄືປະມານ 31%, 22% ແລະ 13% ຕາມລຳດັບ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 4ກ). ສ່ວນ 10 ອັນດັບທີ່ນຳເຂົ້າຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ ປະເທດ ໄນເຢີເລຍ, ອີລານ, ສາອູດິ ອາລາເບຍ, ອີລັກ, ອາເມລິກາ, ມາເລເຊຍ, ຍີ່ປຸ່ນ, ຟີລິບປິນ, ຝຼັ່ງ ແລະ ຮ່ອງກົງ; ທັງໝົດກວມ 38% ຂອງການນຳເຂົ້າຂອງໂລກ ແລະ ປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນປະເທດ ໄນເຢີເລຍ ກວມປະມານ 8%, ປະເທດອີລານ, ສາອູດິ ອາລາເບຍ, ແລະ ອີລັກ ໂດຍແຕ່ລະປະເທດກວມເອົາປະມານ 5% ຂອງມູນຄ່ານຳເຂົ້າຂອງໂລກ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 4ຂ).

ຕາຕະລາງ 4ກ: ລາຍຊື່ 10 ປະເທດສົ່ງອອກເຂົ້າ ຕາມລະຫັດພາສີ HS 1006.30ໃຫຍ່ສຸດຂອງໂລກ		
ລ/ດ	ມູນຄ່າສົ່ງອອກ ປີ 2012 (1 000 ໂດລາ)	ສ່ວນແບ່ງໃນ ຕະຫຼາດໂລກ (%)
ອິນເດຍ (India)	5 710 316	31
ໄທ (Thailand)	4 053 027	22
ຫວຽດນາມ (Vietnam)	2 341 887	13
ອາເມລິກາ (USA)	1 321 910	7
ອິດຕາລີ້ (Italy)	522 070	3
ອູລູໄກວ (Uruguay)	416 301	2
ອົດສະຕາລີ້ (Australia)	336 136	2
ອາເຈນຕີນ້າ (Argentina)	186 964	1
ເບວຢຽມ (Belgium)	171 817	1
ຈີນ (China)	165 024	1
ລວມບັນດາປະເທດທີ່ເຫຼືອ	3 419 845	18

ຕາຕະລາງ 4ຂ: ລາຍຊື່ 10 ປະເທດນໍາເຂົ້າເຂົ້າ ຕາມລະຫັດພາສີ HS 1006.30ໃຫຍ່ສຸດຂອງໂລກ		
ລ/ດ	ມູນຄ່ານໍາເຂົ້າ ປີ 2012 (1 000 ໂດລາ)	ສ່ວນແບ່ງໃນ ຕະຫຼາດໂລກ (%)
ໄນເຈີເລຍ (Nigeria)	1 466 448	8
ອີລານ (Iran)	980 562	5
ສາອູດີ ອາລາເບັຍ (Saudi Arabia)	965 020	5
ອີລັກ (Iraq)	839 921	5
ອາເມລິກາ (USA)	629 955	3
ມາເລເຊຍ (Malaysia)	599 986	3
ຍີ່ປຸ່ນ (Japan)	427 981	2
ຟີລິບປິນ (Philippines)	405 661	2
ຝຣັ່ງ (France)	313 788	2
ຮ່ອງກົງ (Hong Kong, China)	296 926	2
ລວມບັນດາປະເທດທີ່ເຫຼືອ	11 163 510	62

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກສະຖິຕິຂອງສູນການຄ້າສາກົນ (ITC), 2014.

ນອກຈາກປະເພດເຂົ້າໃນລະຫັດ HS 1006.30 ທີ່ກ່າວມາແລ້ວ ປະເພດເຂົ້າທີ່ນິຍົມຄ້າຂາຍຫຼາຍໃນໂລກ ຮອງລົງມາກໍ່ແມ່ນປະເພດເຂົ້າລະຫັດ HS 1006.40 (ປາຍເຂົ້າ) ແລະກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັບລະຫັດ HS 1006.30 ລະຫັດນີ້ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ແຍກປະເພດເຂົ້າໜຽວ ຫຼື ເຂົ້າຈ້າວ ດັ່ງນັ້ນການວິເຄາະລຸ່ມນີ້ຈຶ່ງໝາຍເຖິງເຂົ້າໂດຍລວມ. ການຄ້າເຂົ້າປະເພດປາຍ ເຂົ້າ ໂດຍທົ່ວໄປຈະລວມມີປະເພດປາຍເຂົ້າເມັດຫັກ 5% ແລະ 25% ແຕ່ວ່າໃນການວິເຄາະລຸ່ມນີ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ໄຈ້ແຍກ ຊະນິດຂອງປາຍເຂົ້າທີ່ກ່າວມາ (ເພາະບໍ່ມີຂໍ້ມູນ).

ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 5ກ ເຫັນວ່າປະເທດທີ່ສົ່ງອອກເຂົ້າລະຫັດ HS 1006.40 ລາຍໃຫຍ່ 10 ອັນດັບຕົ້ນຂອງປີ 2012 ແມ່ນລວມມີປະເທດໄທ, ອິນເດຍ, ຫວຽດນາມ, ປາກິດສະຖານ, ເມຼຊິນ, ພະມ້າ, ເບວຢັຽມ, ອູລູໄກວ, ເຊນາກ້ານ ແລະ ອິດຕາລີ້. ສໍາລັບ 10 ປະເທດທີ່ເປັນຜູ້ນໍາເຂົ້າລາຍໃຫຍ່ຂອງໂລກແມ່ນ ເຊເນກ້ານ, ການ້າ, ໄນເຈີເລຍ, ກົດເຕວີວ, ກິວນີ, ຈີນ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຊິມບາເວ, ເບວຢັຽມ ແລະ ເບີກີນາຟາໂຊ້ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 5ຂ). ປາຍເຂົ້າ ຫຼື ມັກເອີ້ນທົ່ວໄປວ່າເຂົ້າເມັດຫັກແມ່ນອີກປະເພດເຂົ້າໜຶ່ງທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ສົ່ງອອກເຊັ່ນກັນ ແຕ່ການສົ່ງອອກຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີໜ້ອຍຄືປະມານ 84.000 ໂດລາ ຫຼື ປະມານ 672.000.000 ກີບ; ຢືນໃນອັນດັບປະເທດທີ 62 ໃນຈໍານວນ 155 ປະເທດທີ່ສົ່ງອອກເຂົ້າປະເພດນີ້ ແລະ ມີອັດຕາສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດໂລກພຽງ 0.005%.

ຕາຕະລາງ 5ກ: ລາຍຊື່ 10 ປະເທດສົ່ງອອກເຂົ້າ ຕາມລະຫັດພາສີ HS 1006.40ໃຫຍ່ສຸດຂອງໂລກ		
ລ/ດ	ມູນຄ່າສົ່ງອອກ ປີ 2012 (1 000 ໂດລາ)	ສ່ວນແບ່ງ ໃນຕະຫຼາດ ໂລກ (%)
ໄທ (Thailand)	392 167	22
ອິນເດຍ (India)	286 401	16
ຫວຽດນາມ (Viet Nam)	270 196	15
ປາກິດສະຖານ (Pakistan)	258 875	14
ເບຼຊິນBrazil	103 139	6
ພະມ້າ (Myanmar)	81 304	5
ເບວຢ້ຽມ (Belgium)	44 862	2
ອູລູໄກວ (Uruguay)	42 341	2
ເຊນາກ້ານ (Senegal)	41 839	2
ອິດຕາລີ້ (Italy)	34 271	2
ລວມບັນດາປະເທດທີ່ເຫຼືອ	246 547	14

ຕາຕະລາງ 5ຂ: ລາຍຊື່ 10 ປະເທດນຳເຂົ້າເຂົ້າ ຕາມລະຫັດພາສີ HS 1006.40ໃຫຍ່ສຸດຂອງໂລກ		
ລ/ດ	ມູນຄ່ານຳເຂົ້າປີ 2012 (1 000 ໂດລາ)	ສ່ວນແບ່ງ ໃນຕະຫຼາດ ໂລກ (%)
ເຊນາກ້ານ (Senegal)	448 592	19
ການ້າ (Ghana)	218 049	9
ໄນເຈີເລຍ (Nigeria)	161 706	7
ກົດເດວົວ (Côte d'Ivoire)	159 550	7
ກີວນີ (Guinea)	126 130	5
ຈີນ (China)	109 855	5
ອິນໂດເນເຊຍ (Indonesia)	96 825	4
ຊິມບາເວ (Zimbabwe)	91 022	4
ເບວຢ້ຽມ (Belgium)	81 885	3
ເບີກີນາ ຟາໂຊBurkina Faso	64 934	3
ລວມບັນດາປະເທດທີ່ເຫຼືອ	790 318	34

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກສະຖິຕິຂອງສູນການຄ້າສາກົນ (ITC), 2014.

ສະຫຼຸບລວມແລ້ວການຄ້າເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນຍັງບໍ່ຫຼາຍໃນຕະຫຼາດໂລກ. ການສົ່ງອອກເຂົ້າລະຫັດ **HS** 1006.30 ທີ່ໝາຍເຖິງປະເພດເຂົ້າທີ່ສີແລ້ວ ຫຼື ເຂົ້າທີ່ສີບໍ່ລະອຽດ ກວມອັດຕາສ່ວນຂອງຕະຫຼາດໂລກພຽງ 0.01% ແລະ ຖ້າເບິ່ງແຍກລົງລະອຽດຕື່ມ ໃນປະເພດເຂົ້າລະຫັດ HS 1006.40 ຫຼື ປາຍເຂົ້າແມ່ນມີອັດຕາສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດໂລກໜ້ອຍຫຼາຍຄືປະມານ 0.005% ເທົ່ານັ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ສປປ ລາວ ຈະມີອັດຕາສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດໂລກບໍ່ຫຼາຍ ແຕ່ວ່າໃນຊຸມປີຜ່ານມາການສົ່ງອອກຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍລວມຖືວ່າຍັງມີການຂະຫຍາຍຕົວພໍສົມຄວນ ບໍ່ວ່າທາງດ້ານມູນຄ່າ ກໍ່ຄືຈຳນວນຂອງຕະຫຼາດ (ເບິ່ງຕາຕະລາງ 3). ດັ່ງນັ້ນ ຄຳຖາມທີ່ຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນມາກໍ່ແມ່ນ ສປປ ລາວ ຈະສາມາດຂະຫຍາຍຕະຫຼາດຂອງຕົນໄດ້ຕື່ມຫຼືບໍໃນຕໍ່ໜ້າ? ການຕອບຄຳຖາມນີ້ໃຫ້ໄດ້ດີ ກໍ່ແມ່ນການສຶກສາ ຕະຫຼາດທີ່ຈະເປັນທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງ ສປປ ລາວ ໃນຕະຫຼາດດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງ ຂໍ້ ຂ ລຸ່ມນີ້ ຈະໄດ້ເຮັດການວິເຄາະໃນບັນຫາເຫຼົ່ານີ້.

ຂ. ການສຶກສາຄວາມອາດສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງ ສປປ ລາວ

ການສຶກສາຄວາມອາດສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນສາມາດແບ່ງອອກເປັນສອງພາກວິເຄາະ ຄື ພາກການວິເຄາະຕະຫຼາດປະຈຸບັນ ແລະ ພາກວິເຄາະຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ. ຕະຫຼາດປະຈຸບັນແມ່ນຕະຫຼາດທີ່ປະເທດລາວ ໄດ້ເຮັດການສົ່ງອອກໄປເປັນປະຈຳໃນໄລຍະຜ່ານມາ ສ່ວນຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍແມ່ນໝາຍເຖິງຕະຫຼາດທີ່ອາດຈະສາມາດ ເປັນຕະຫຼາດໃໝ່ຂອງລາວໃນການສົ່ງເຂົ້າໄປຂາຍໃນອານາຄົດ.

1) ຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າປະຈຸບັນຂອງລາວ:

ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີມາກ່ອນໜ້ານີ້ ຕະຫຼາດທີ່ລາວໄດ້ສົ່ງເຂົ້າໄປຂາຍໃນໄລຍະຜ່ານມາແມ່ນຕະຫຼາດຫວຽດນາມ, ຮົງກົງ, ຝຣັ່ງ, ເຢຍລະມັນ, ເນເທີແລນ, ແລະ ເບວຢ້ຽມ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນການວິເຄາະຕະຫຼາດໂດຍການສຶກສາສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ, ອັດຕາຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ (RCA)[2] ແລະ ອັດພາສີນຳເຂົ້າຂອງບັນດາປະເທດຄູ່ຄ້າທີ່ກ່າວມາ ແມ່ນ ຖືກສັງລວມໃນຕາຕະລາງ 6 ລຸ່ມນີ້:

[2]Revealed Comparative Advantage (RCA) = $(x^k_{ij}/X_{ij})/(x^k_{wj}/X_{wj})$

x^k_{ij} ປະເທດ i ສົ່ງອອກສິນຄ້າ k ໄປປະເທດ j. X_{ij} ມູນຄ່າທັງໝົດທີ່ປະເທດ i ສົ່ງອອກໄປປະເທດ j

x^k_{wj} ທົ່ວໂລກສົ່ງສິນຄ້າ k ໄປປະເທດ j. X_{wj} ມູນຄ່າການສົ່ງສິນຄ້າຂອງທົ່ວໂລກໄປປະເທດ j

ຕາຕະລາງ 6: ການສັງລວມການວິເຄາະຕະຫຼາດປະຈຸບັນຢູ່ 6 ປະເທດ.

ລ/ດ	ຫວຽດນາມ (2011) $1.089.000			ລ/ດ	ໄທ (2012) $9,589,000			ລ/ດ	ຝຼັ່ງ (2012) $313.788.000		
	ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)		ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)		ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)
ລາວ	33,2	77,14	5	ລາວ	0,02	0,04	0	ລາວ	0,2	74,19	0
ໄທ	47,5	7,94	5	ປາກິດສະຖານ	4,93	116,69	0	ອິດຕາລີ້	32,07	4,51	0
ອິດຕາລີ້	1,3	1,37	0	ອິນເດຍ	2,87	2,22	0	ໄທ	18,47	44,36	22,15
ອິນເດຍ	0,3	0,13	0	ນໍເວ	4,64	29,41	0	ກຳປູເຈຍ	12,19	307	0

ລ/ດ	ເນເທີແລນ (2012) $89.960.000			ລ/ດ	ເຢັຍລະມັນ (2012) $218.338.000			ລ/ດ	ເບວຢ້ຽມ (2012) $70.494.000		
	ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)		ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)		ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)
ລາວ	0,10	13	0	ລາວ	0,09	14	0	ລາວ	0,07	18,55	0
ໄທ	20,19	33	22,15	ອິດຕາລີ້	38,04	7,06	0	ອິນເດຍ	17,82	14,39	22,15
ສະເປນ	17,64	10,13	0	ເນເທີແລນ	19,65	2,08	0	ໄທ	17,46	46	22,15
ກຳປູເຈຍ	12,75	734,86	0	ໄທ	8,11	17,61	22,15	ຝຼັ່ງ	14,89	1,42	0

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຄົ້ນຄວ້າວິເຄາະເອງໂດຍໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ ITC.

ຈາກຜົນການສຶກສາທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 6 ຂ້າງເທິງ ຫົກປະເທດທີ່ ສປປ ລາວ ສົ່ງເຂົ້າໄປຂາຍ ແມ່ນມີມູນຄ່າການນຳເຂົ້າເຂົ້າກົນລະຫັດພາສີ HS1006.30 ໃນແຕ່ລະປີເປັນມູນຄ່າຫຼາຍລ້ານໂດລາ (ຕົວຢ່າງ: ຝຼັ່ງ ແລະ ເຢຍລະມັນນຳເຂົ້າເຂົ້າປີ 2012 ມູນຄ່າ 313.788.000 ແລະ 218.338.000 ໂດລາ) ແຕ່ ສປປ ລາວ ມີສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດໜ້ອຍຫຼາຍ (ຍົກເວັ້ນ ປະເທດຫວຽດນາມ) ເຖິງວ່າ ສປປ ລາວ ຈະມີຄ່າຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນໂດຍປຽບທຽບ ຫຼາຍກວ່າ 1 ຢູ່ເກືອບທຸກປະເທດຄູ່ຄ້າທີ່ລາວໄດ້ສົ່ງເຂົ້າໄປຂາຍ (ຍົກເວັ້ນປະເທດໄທ) ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີຄວາມສາມາດໃນ ການແຂ່ງຂັນກັບຄູ່ແຂ່ງໃນຕະຫຼາດເຫຼົ່ານັ້ນສູງ. ນອກຈາກນັ້ນ ອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບ ຈາກ ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າໃນອັດຕາສູນເປີເຊັນ ກໍ່ເປັນອີກປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການແຂ່ງຂັນຂອງລາວຢູ່ແຕ່ລະຕະຫຼາດມີຄວາມໄດ້ປຽບເພີ່ມຂຶ້ນ.

ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ຕົວເລກທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 6 ແມ່ນຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງການສຶກສາຕະຫຼາດສົ່ງອອກ ເຂົ້າຂອງລາວ ຕົວເລກໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມສາມາດຂອງປະເທດລາວໂດຍລວມໃນການແຂ່ງຂັນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ ພຶດຕິກຳພາຍໃນຂອງຕະຫຼາດເຫຼົ່ານັ້ນ ເຊິ່ງອາດມີຫຼາຍສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ກັບຜູ້ປະກອບການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງລາວ ເຊັ່ນ: ລະບຽບການດ້ານສຸຂະອານາໄມພືດ, ຄຸນນະພາບຂອງເຂົ້າ, ການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານລາຄາ ແລະ ລົດນິຍົມຂອງຜູ້ບໍລິ ໂພກ. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອສາມາດຂະຫຍາຍປະລິມານການສະໜອງໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນນັ້ນ ຜູ້ປະກອບການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງລາວ ຕ້ອງໄດ້ມີການສຶກສາຕະຫຼາດຕົວຈິງເພື່ອຊອກຫາຄູ່ຄ້າທີ່ເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍທີ່ໝັ້ນຄົງ.

2). ຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າເປົ້າໝາຍໃນອານາຄົດຂອງລາວ.

ກ່ອນອື່ນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍທີ່ຈະເຮັດການສຶກສາ ເພາະໃນໂລກມີຫຼາຍປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າເຂົ້າ ແລະ ກໍ່ບໍ່ເປັນການງ່າຍທີ່ຈະຕ້ອງສຶກສາທຸກໆປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າເຂົ້າຂອງໂລກ; ດັ່ງນັ້ນພາຍໃຕ້ຂອບເຂດຂອງການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ ການເລືອກປະເທດເປົ້າໝາຍຈຶ່ງອີງໃສ່ການຕັ້ງເງື່ອນໄຂຂອງການຄັດເລືອກປະເທດທີ່ຈະເຮັດການວິເຄາະໃນພາກນີ້. ເງື່ອນໄຂແມ່ນປະກອບມີ: **1)** ປະເທດເປົ້າໝາຍຕ້ອງແມ່ນປະເທດທີ່ຢູ່ໃນຂົງເຂດດຽວກັບລາວ, **2)** ມີການໃຫ້ສິດທິພິ ເສດທາງດ້ານການຄ້າຕໍ່ກັນ ແລະ **3)** ເປັນປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າລາຍໃຫຍ່ຂອງໂລກ ແລະ/ຫຼື ບໍ່ທັນມີການສົ່ງເຂົ້າຈາກລາວໃນ ປະຈຸບັນເທື່ອ.

ຈາກສາມຂໍ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີມາຢູ່ຂໍ້ ກ ຜ່ານມາ ປະເທດທີ່ສາມາດເປັນເປົ້າໝາຍ ຂອງລາວໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າໃນຕໍ່ໜ້າລວມມີ: ມາເລເຊຍ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຟີລິບປິນ, ຮ່ອງກົງ ແລະ ຈີນ. ການວິເຄາະ ແຕ່ລະຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍແມ່ນໄດ້ເຮັດຄືກັນກັບການວິເຄາະຕະຫຼາດປະຈຸບັນ ໂດຍສະເພາະສ່ວນແບ່ງ, ອັດຕາການຄວາມ ສາມາດປຽບທຽບໃນການແຂ່ງຂັນ ແລະ ອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າ. ຜົນການວິເຄາະໄດ້ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 7 ລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 7: ການສັງລວມການວິເຄາະຕະຫຼາດໃໝ່ຢູ່ປະເທດ 6 ປະເທດ.

ລ/ດ	ມາເລເຊຍ (2012) $599.986.000		
	ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)
ລາວ	0	0	40
ຫວຽດນາມ	69,79	26,32	40
ໄທ	12,09	2,02	40
ປາກິດສະຖານ	11,52	89,63	40

ລ/ດ	ອິນໂດເນເຊຍ (2012) $819.603.000		
	ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)
ລາວ	0	0	6,05
ຫວຽດນາມ	66,43	49,07	6,06
ໄທ	21,8	3,65	6,07
ອິນໂດເນເຊຍ	11,1	4,93	6,08

ລ/ດ	ຟີລິບປິນ (2012) $405.661.000		
	ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)
ລາວ	0	0	45
ຫວຽດນາມ	84,6	54,11	45
ອິນເດຍ	7,8	7,11	45
ປາກິດສະຖານ	3	26,29	45

ລ/ດ	ຈີນ (2012) $1.006.903.000		
	ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)
ລາວ	0	0	65
ຫວຽດນາມ	62,59	70,12	65
ປາກິດສະຖານ	23,02	133,27	65
ໄທ	13,29	6,23	65

ລ/ດ	ຮ່ອງກົງ (2012) $296.926.000		
	ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)
ລາວ	0,02	34,29	0
ໄທ	60,02	31,29	0
ຫວຽດນາມ	26,8	30,62	0
ຈີນ	7	0,15	0

ລ/ດ	ຍີ່ປຸ່ນ (2012) $480.975.000		
	ສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດ (%)	RCA	ພາສີນຳເຂົ້າ (%)
ລາວ	0	0	0
ອາເມລິກາ	54,35	6,29	0
ໄທ	31,27	11,82	0
ຈີນ	6,84	0,32	0

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຄົ້ນຄວ້າວິເຄາະເອງໂດຍໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ ITC.

ຈາກຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງ 7 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ 5 ໃນ 6 ປະເທດທີ່ເລືອກເປັນເປົ້າໝາຍຂອງຂະຫຍາຍການສົ່ງ ອອກຂອງ ສປປ ລາວ ໃນອານາຄົດແມ່ນປະເທດທີ່ລາວບໍ່ເຄີຍມີການສົ່ງເຂົ້າໄປຂາຍມາກ່ອນ ແຕ່ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນມີທີ່ຕັ້ງທີ່ໄກ້ຄຽງ ແລະ ການການພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດການຄ້າກັບລາວໃນໄລຍະຜ່ານມາເປັນຢ່າງດີ. ມີ 3 ປະເທດ (ມາເລເຊຍ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ຟີລິບປິນ) ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນດຽວກັບລາວ ແລະພາຍໃຕ້ AEC ທີ່ຈະມາເຖິງ ອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າເກືອບທັງໝົດ ຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນຈະເທົ່າສູນ ເຊິ່ງຈະເປັນໂອກາດອັນດີຂອງ ທຸລະກິດຄ້າເຂົ້າຂອງລາວໃນການແຂ່ງຂັນກັບປະເທດຕ່າງໆນອກເຂດອາຊຽນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ປະເທດທີ່ເປັນຜູ້ສະ ໜອງຫຼັກຢູ່ສາມປະເທດລ້ວນແຕ່ແມ່ນ ປະ ເທດ

ຄ້າເຂົ້າລາຍໃຫຍ່ຂອງໂລກ (ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ) ແລະ ຍັງຕ້ອງໄດ້ສຶກສາໃຫ້ລະອຽດກ່ຽວກັບລິດສະນິດຍົມ ແລະ ສາດສະໜາ ທີ່ອາດເປັນຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ການຄ້າເຂົ້າຂອງລາວໄປປະເທດເຫຼົ່ານີ້; ຕະຫຼາດໃນຂົງເຂດອາຊີ ເຊັ່ນ ຈີນ, ຮ່ອງກົງ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ກໍ່ລ້ວນແຕ່ເປັນຕະຫຼາດໃຫຍ່ ແລະ ມີ ແຮງຊື້ຫຼາຍ ເຖິງວ່າ ສປປ ລາວ ໃນປະຈຸບັນມີສ່ວນແບ່ງໜ້ອຍຫຼາຍໃນຕະຫຼາດເຫຼົ່ານີ້ (ຕຢ: ຮ່ອງກົງ) ແຕ່ຍ້ອນມີຄວາມ ໄດ້ປຽບທາງດ້ານພູມສັນຖານ (ຕຢ: ມີຊາຍແດນຕິດກັບຈີນ) ແລະ ໄດ້ຮັບອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າສູນເປີເຊັນ ເຊັ່ນ: ຮ່ອງກົງ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ອາດເປັນແມ່ແຮງໜຶ່ງໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງລາວໄປຍັງສາມຕະຫຼາດນີ້. ສິ່ງທີ່ທ້າທາຍຫຼາຍຕໍ່ທຸລະກິດສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງລາວໃນສາມປະເທດແມ່ນຄຸນນະພາບຂອງເຂົ້າທີ່ອາດຕ້ອງຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນລະດັບສາກົນຈາກໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊິ່ງການກວດກາມາດຖານ ແລະ ຢັ້ງຢືນຄຸນນະພາບຢູ່ລາວໃນປະຈຸບັນແມ່ນຍັງບໍ່ທັນຖືກ ຍອມ ຮັບຈາກສາກົນເທື່ອ. ດັ່ງນັ້ນການສຶກສາ ຕະຫຼາດຊ່ອງວ່າງ (Niche Market) ເຊັ່ນ: ເຂົ້າປອດສານພິດ ຫຼື ເຂົ້າອິນຊີ ແລະ ເຂົ້າພັນພື້ນເມືອງຕ່າງໆຂອງລາວ ອາດແມ່ນວິທີການໜຶ່ງໃນການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງລາວຢູ່ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້.

4.3 ການສຶກສາຕົ້ນທຶນ ແລະ ອຸປະສັກໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງລາວ.

ກ. ຕົ້ນທຶນການປູກເຂົ້າ

ການສຶກສາຕົ້ນທຶນການຜະລິດເຂົ້າແມ່ນສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຫຼາຍເພື່ອເປັນອີກວິທີໜຶ່ງໃນການວິເຄາະຄວາມອາດສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ການສົ່ງເຂົ້າອອກຂອງ ສປປ ລາວ. ອີງຕາມການສຶກສາຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຈຳປາສັກ ຂອງ*ສະຖາບັນລະຫວ່າງປະເທດເພື່ອການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາຂອງໄທ (ITD)* (2007) ພົບວ່າຕົ້ນທຶນລວມສະເລ່ຍໃນການປູກເຂົ້າຈ້າວນອກເຂດຊົນລະປະທານແມ່ນສູງກວ່າໝູ່ຖ້າທຽບກັບຕົ້ນທຶນການປູກເຂົ້າໜຽວ (ນອກເຂດ ແລະ ໃນເຂດຊົນລະປະທານ) ແລະ ເຂົ້າຈ້າວໃນເຂດຊົນລະປະທານ (ເບິ່ງຮູບທີ 9 ແລະ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4 ສຳລັບລາຍລະອຽດຂອງຂໍ້ມູນ).

ຮູບທີ 9: ຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ປີ 2007 (ກີບ/ເຮັກຕາ).

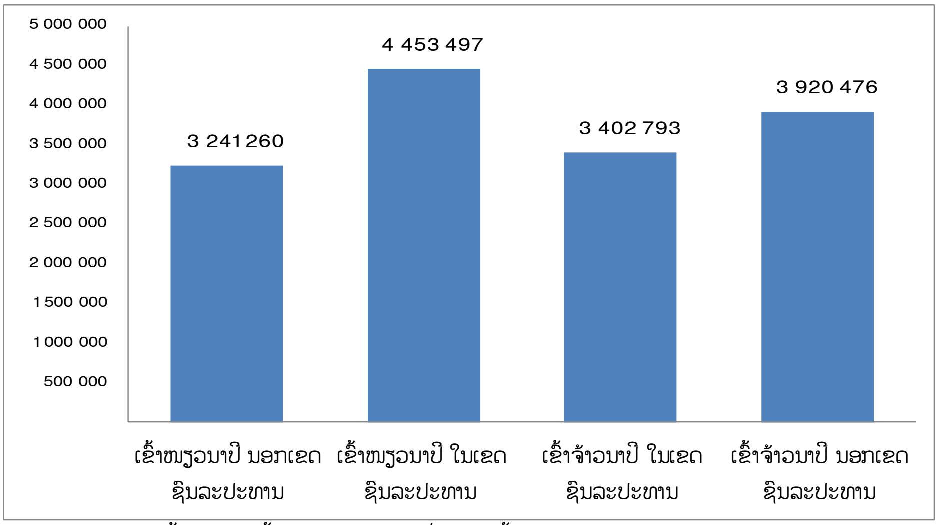

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: *ບົດຄົ້ນຄ້ວາ ກົນໄກການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ* ໂດຍ ITD 2007.

ຮູບສະແດງ 9 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຕົ້ນທຶນສະເລ່ຍປູກເຂົ້າໜຽວນາປີນອກເຂດຊົນລະປະທານ ແມ່ນຕໍ່າກ່ວາການປູກເຂົ້ານາປີໃນເຂດຊົນລະປະທານ ໂດຍມີຕົ້ນທຶນປະມານ 3.241.260 ກີບ/ເຮັກຕາ ແລະ 4.453.497 ກີບ/ເຮັກຕາ ຕາມລຳດັບ. ສຳລັບຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້າຈ້າວສະເລ່ຍໃນເຂດຊົນລະປະທານແມ່ນ 3.402.793 ກີບ/ເຮັກຕາ ແລະ ນອກຊົນລະປະທານແມ່ນ 3.920.476 ກີບ/ເຮັກຕາ. ມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຫຼາຍກວ່າໝູ່ໃນຕົ້ນທຶນການປູກເຂົ້າແມ່ນ ຈ່າຍຄ່າແຮງງານ ຮອງລົງມາແມ່ນຊື້ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ເຊັ່ນ: ປຸຍ, ຢາຂ້າຫຍ້າ ແລະ/ຫຼື ຄ່ານ້ຳ (ລາຍລະອຽດເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4). ການສຶກສາຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້າ

ຍັງຖືກສຶກສາໂດຍ*ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດການຄ້າ* ໃນປີ2013 ໂດຍໄດ້ເອົາເມືອງໜອງບົກ ແຂວງຄໍາມ່ວນເປັນກໍລະນີສຶກສາບັນຫານີ້ ແລະພົບວ່າ ຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້ານາປີສະເລັ່ຍແມ່ນ 5.644.000 ກີບ/ເຮັກຕາ ແລະ ຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້ານາແຊງແມ່ນ 7.144.000 ກີບ/ເຮັກຕາ. ນີ້ແມ່ນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້າທີ່ບົດສຶກສານີ້ຕ້ອງການນໍາສະເໜີເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການສົ່ງເສີມການປູກເຂົ້າເປັນສິນຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໃນອານາຄົດ.

ການສຶກສາກ່ຽວກັບຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້າຂອງປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ (ທີ່ເປັນສອງປະເທດສົ່ງອອກເຂົ້າລາຍໃຫຍ່ຂອງໂລກ) ກໍ່ເປັນອີກຂໍ້ມູນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນເພື່ອສະໜັບສະໜູນການສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ. ໂດຍ ອີງຕາມຜົນການສຶກສາຂອງ *ດຣ Aat Pisanwanich ຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລທຸລະກິດການຄ້າໄທ ໃນປີ 2011* ທີ່ເຮັດການສົມທຽບຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້າຢູ່ແຂວງອາຍຸດທະຍາຂອງໄທ ແລະ ແຂວງເກີ່ນເທີຂອງຫວຽດນາມ ແມ່ນພົບວ່າ ຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້າໂດຍລວມຂອງຫວຽດນາມແມ່ນປະມານ 7.779.688 ກີບ/ເຮັກຕາ ສ່ວນປະເທດໄທແມ່ນ 9.062.500 ກີບ/ເຮັກຕາ ເຊິ່ງສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້າຂອງປະເທດຫວຽດນາມແມ່ນຕໍ່າກວ່າປະເທດໄທ. ຜົນການສຶກສານີ້ເຖິງວ່າຈະເປັນການສົມທຽບຢູ່ສອງແຂວງຂອງສອງປະເທດກໍ່ຕາມ ແຕ່ກໍ່ເຫັນໄດ້ວ່າ ຫວຽດນາມຈະມີຄວາມໄດ້ປຽບທາງດ້ານລາ ຄາຂາຍໃນຕະຫຼາດໂລກ ຫຼາຍກວ່າປະເທດໄທ. ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າ ສປປ ລາວ ຕ້ອງການເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າໄປຕະຫຼາດໂລກ ແມ່ນຈໍາເປັນຕ້ອງສຶກສາການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນໃຫ້ຕໍ່າກວ່າປະເທດຫວຽດນາມຢູ່ສະເໝີ.

ຂ. ອຸປະສັກໃນການສົ່ງເຂົ້າອອກໄປຕ່າງປະເທດ.

1) ຄ່າຂົນສົ່ງ.

ດັ່ງທີ່ຮັບຮູ້ກັນວ່າ ສປປ ລາວ ແມ່ນປະເທດທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ ການຄ້າຕ່າງປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ຕ້ອງອາໃສການຂົນສົ່ງຜ່ານທ່າເຮືອປະເທດເພື່ອນບ້ານ ດັ່ງນັ້ນ ຄ່າຂົນສົ່ງໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ຈຶ່ງອາດຈະສູງກວ່າປະເທດເພື່ອນບ້ານທີ່ມີຊາຍແດນຕິດທະເລ ເຊັ່ນ: ປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ. ເພື່ອສາມາດຍົກໃຫ້ເຫັນຕົ້ນທຶນການຂົນສົ່ງຂອງທຸລະກິດສົ່ງເຂົ້າອອກຂອງລາວ ບົດສຶກສານີ້ໄດ້ນໍາໃຊ້ສອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຄື: ຈາກການສໍາພາດບໍລິສັດສົ່ງອອກເຂົ້າໃນປີ 2014 ແລະ ຈາກບົດສຶກສາຂອງ ITD ປີ 2007 ໃນການສຶກສາຄ່າຂົນສົ່ງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້.

ໂດຍລວມສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ການສົ່ງອອກເຂົ້າໂດຍທາງບົກຈາກລາວໄປປະເທດທີສາມ ມັກຈະຜ່ານສອງປະເທດເພື່ອນບ້ານ ຄື: ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ. ຄ່າຂົນສົ່ງເຂົ້າສານ ໄປ ຢູໂຣບ ແລະ ອາເມລິກາ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ຂົນສົ່ງຜ່ານທ່າເຮືອນແຫຼມສະບັງ, ປະເທດໄທ ຈະມີຄ່າຂົນສົ່ງປະມານ 9.310.000 ກີບ[3] /ຕູ້ຄອນເທັນເນີຂະໜາດ 20 ຟຸດ (ລວມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລົງເຮືອ ແລະ ຄ່າໃບຂົນສົ່ງທາງເຮືອ ຫຼື B/L) ແຕ່ຖ້າຈະຂົນສົ່ງຜ່ານທ່າເຮືອດານັງ, ປະເທດຫວຽດນາມ ຄ່າຂົນສົ່ງຈະຢູ່ປະມານ 12.250.000 ກີບ[3]/ຕູ້ຄອນເທັນເນີຂະໜາດ 20 ຟຸດ. ທັງໝົດແມ່ນຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍສໍາລັບຄ່າຂົນສົ່ງສິນຄ້າຈາກລາວໄປທ່າເຮືອປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ເພື່ອຈະສົ່ງສິນຄ້າຕໍ່ໄປປະເທດທີສາມ.

2) ລະບຽບການ ແລະ ຄ່າທໍານຽມເອກະສານ

ລະບຽບການທີ່ໃຊ້ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການສົ່ງອອກເຂົ້າສານຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນອີງໃສ່ ດໍາລັດຂອງລັດຖະບານປີ 2012, ເລກທີ 114/ລບ ວ່າດ້ວຍ ການນໍາເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ, ແລະ ແຈ້ງການປີ 2012, ເລກທີ 067/ອຄ.ກຂອ ວ່າດ້ວຍລາຍການສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ນໍາເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກແບບອັດຕະໂນມັດ ແລະ ແບບບໍ່ອັດຕະໂນມັດ. ດັ່ງນັ້ນ ການສົ່ງອອກເຂົ້າສານຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນຕ້ອງຜ່ານຂະບວນການ

---

[3] ຄິດໄລ່ໂດຍໃຊ້ອັດຕາແລກປ່ຽນ 245 ກີບ/ບາດ ໃນເດືອນມີນາ 2014 ຈາກຄ່າຂົນສົ່ງ 38.000 ບາດ/ຕູ້ຄອນເທັນເນີ 20 ຟຸດ ໄປປະເທດໄທ ແລະ 50.000 ບາດ/ຕູ້ຄອນເທັນເນີ 20 ຟຸດ ໄປປະເທດຫວຽດນາມ *(ຈາກການສຶກສາຂອງສະຖາບັນລະຫວ່າງປະເທດເພື່ອການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ - ITD ປີ 2007)*.

ຂໍອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງໝົດ 6 ຂະແໜງການ ໂດຍມີຄ່າທຳນຽມເອກະສານທີ່ໄດ້ສັງລວມໃນຕາຕະລາງ 8 ລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 8: ສະຫຼຸບຄ່າເອກະສານ ແລະ ທຳນຽມການສົ່ງອອກເຂົ້າສານ 22 ໂຕນ (1 ຕູ້ຄອນເທັນເນີ).

ລາຍການ	**ມູນຄ່າ (ກີບ)**
ຂະແໜງອາຫານ ແລະ ຢາ	134 400
ຂະແໜງວິທະຍາສາດ ແລະ ເທັກໂນໂລຊີ	81 000
ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ	100 000
ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	287 000
ສະມາຄົມໂຮງສີ	110 000
ຂະແໜງພາສີ	405 000
ລວມທັງໝົດ	**1 117 400**
ລວມ (ກີບ/ໂຕນ)	**50 791**

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກການສຳພາດບໍລິສັດສົ່ງອອກເຂົ້າປີ 2014.

ຈາກຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 8 ຈະເຫັນໄດ້ວ່າຜູ້ສົ່ງອອກເຂົ້າສານຂອງລາວ ຈະຕ້ອງຜ່ານ 6 ຂະແໜງການ ແລະ ມີເອກະສານ + ຄ່າທຳນຽມ ທັງໝົດ 1.117.400 ກີບ/ປະລິມານເຂົ້າ 22 ໂຕນ ແລະ ຖ້າຄິດສະເລັ່ຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຕໍ່ໂຕນຈະຕົກຢູ່ 50.791 ກີບ/ໂຕນ (ເບິ່ງລາຍລະອຽດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຢູ່ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5).

ນອກຈາກນັ້ນ ຈາກຂໍ້ມູນຈາກ*ຜົນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກເຂົ້າງ່າຍຂຶ້ນ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ປີ 2013* ພົບວ່າ ທຸລະກິດທີ່ສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ກ່ອນຈະສົ່ງອອກຈະຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກເຂົ້າທຸກຄັ້ງ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍເອກະສານບາງຢ່າງແມ່ນຂໍຂໍ້ມູນດຽວກັນ ຫຼື ຊໍ້າຊ້ອນກັນ ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເສຍເວລາ ແລະ ເພີ່ມຕົ້ນທຶນໃຫ້ແກ່ທຸລະກິດ. ຕົວຢ່າງ: ທຸລະກິດສົ່ງອອກເຂົ້າຕ້ອງປະກອບເອກະສານຢ່າງໜ້ອຍ 4-7 ຢ່າງເພື່ອຍື່ນຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກ, ລໍຖ້າເອກະສານຖືກອະນຸຍາດປະມານ 4-7 ມື້ ແລະ ມີມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລວມຕໍ່ຄັ້ງແມ່ນ 375.000 ກີບຕໍ່ຄັ້ງ. ດັ່ງນັ້ນ ສະຫຼຸບແລ້ວການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນບໍ່ງ່າຍປານໃດ, ມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນກອດກາ ເຮັດໃຫ້ໄລຍະເວລາຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກເຂົ້າຊັກຊ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດ ມີຕົ້ນທຶນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດສົ່ງອອກເຂົ້າເພີ່ມຂຶ້ນ.

4.4. ການສຶກສາລາຄາເຂົ້າ.

ກ. ລາຄາຊື້ຂາຍເຂົ້າຂອງລາວ.

ການສຶກສາລາຄາເຂົ້າຂອງລາວໃນບົດສຶກສານີ້ ແມ່ນຈະວິເຄາະເບິ່ງສະພາບການເໜັງຕີງຂອງລາຄາເຂົ້າເປືອກ ຂອງລາວຢູ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຄຳມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຈຳປາສັກ ທີ່ມີການປູກເຂົ້າຫຼາຍເປັນອັນດັບຕົ້ນຂອງປະເທດ ແລະ ມີໂຮງສີເຂົ້າ ຫຼື ບໍລິສັດສົ່ງອອກເຂົ້າ ທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະຊື້ເຂົ້າເປືອກຈາກປະຊາຊົນເພື່ອນຳມາສີ ແລ້ວສົ່ງຂາຍໃຫ້ລູກຄ້າຕາມການສັ່ງຊື້. ລາຄາເຂົ້າເປືອກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຈະມີຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ບໍລິສັດສົ່ງອອກເຂົ້າທີ່ຕ້ອງມີຕົ້ນທຶນຫຼາຍຂຶ້ນຖ້າໃນກໍລະນີລາຄາເຂົ້າຫາກແພງຂຶ້ນ ຫຼື ມີຄວາມໄດ້ປຽບໃນການແຂ່ງຂັນຫຼາຍຂຶ້ນຖ້າໃນກໍລະນີລາຄາເຂົ້າຫາກຫຼຸດລົງ. ຮູບສະແດງທີ 10 ແລະ 11 ໄດ້ສະແດງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລາຄາເຂົ້າເປືອກໜຽວ ແລະ ເຂົ້າເປືອກຈ້າວຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຄຳມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຈຳປາສັກ ທີ່ໂດຍລວມແລ້ວເຫັນວ່າລາຄາເຂົ້າ ເປືອກທັງສອງຊະນິດແມ່ນມີລາຄາຫຼຸດລົງຖ້າສົມທຽບໄລຍະເວລາແຕ່ປີ 2011 - 2013. ແຂວງຈຳປາສັກມີລາຄາເຂົ້າເປືອກຕໍ່າກ່ວາໝູ່ ໂດຍມີ ລາຄາສະ

ເລັ່ຍ 1.934 ກີບ/ກິໂລ ສໍາລັບແຂວງທີ່ມີລາຄາເຂົ້າເປືອກຈ້າວຕໍ່າກວ່າໝູ່ແມ່ນແຂວງຄໍາມ່ວນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ໃນທ້າຍປີ 2013 ລາຄາເຂົ້າເປືອກຂອງ 4 ແຂວງແມ່ນເຫັນວ່າມີລັກສະນະຍັບໃກ້ເຂົ້າຫາກັນ ລາຄາເຂົ້າເປືອກໜຽວແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຈໍາປາສັກ ມີລາຄາ 1.906 ກີບ/ກິໂລ ເທົ່າກັນ ແລະ ສອງແຂວງ ທີ່ມີລາຄາເຂົ້າເປືອກຈ້າວໃກ້ຄຽງກັນແມ່ນແຂວງຄໍາມ່ວນ ແລະ ຈໍາປາສັກ 2.486ກີບ/ກິໂລ ແລະ 2.541ກີບ/ກິໂລ ຕາມລໍາດັບ (ລາຍລະອຽດເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6).

ຮູບທີ 10: ລາຄາເຂົ້າເປືອກໜຽວ

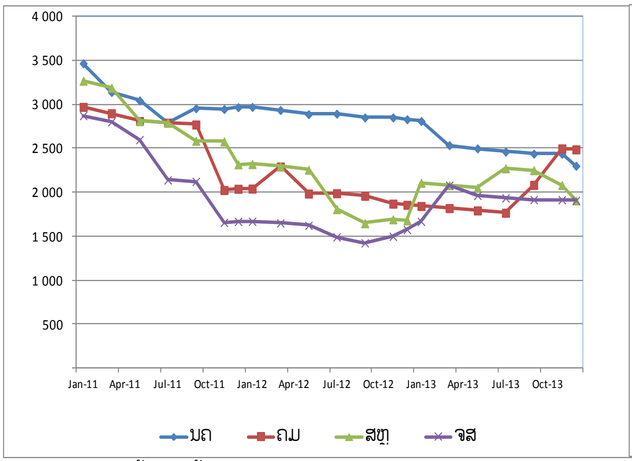

ຮູບທີ 11: ລາຄາເຂົ້າເປືອກຈ້າວ

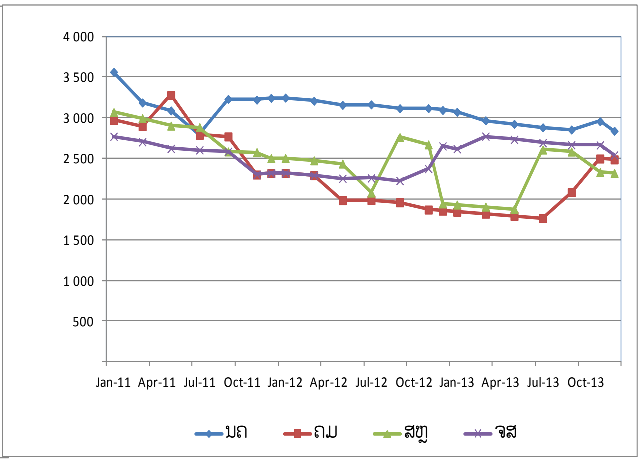

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນຈາກກົມການຄ້າພາຍໃນ, ກະຊວງ ອຄ.
ໝາຍເຫດ: ນີ້ແມ່ນລາຄາຈິງ (Real Price) ທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ໂດຍໃຊ້ອັດຕາເງິນເຟີ້ຂອງ ເດືອນ 1 ປີ 2006 ເປັນຖານ.

ຂ. ລາຄາສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ.

ໃນຕະຫຼາດໂລກມີເຂົ້າຫຼາຍຊະນິດທີ່ມີການຊື້ຂາຍລະຫວ່າງກັນ ແລະ ລາຄາຂອງເຂົ້າແຕ່ລະຊະນິດ ກໍ່ແຕກຕ່າງກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ບົດສຶກສານີ້ຈິ່ງໄດ້ເລືອກລາຄາຊະນິດເຂົ້າຂອງໂລກ ທີ່ໃກ້ຄຽງກັບຊະນິດເຂົ້າທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ປູກ ແລະ ສົ່ງອອກໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເພື່ອເຮັດການວິເຄາະ.

ໂດຍອີງຕາມການລາຍງານທາງດ້ານສະຖິຕິຂອງອົງການອາຫານ ແລະ ກະສິກໍາຂອງໂລກ (FAO) ທີ່ສະແດງໃຫ້ໃນຕາຕະລາງ 9 ແລະ ຮູບທີ 10 ລຸ່ມນີ້ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ລາຄາຂາຍເຂົ້າຂອງປະເທດທີ່ສົ່ງອອກເຂົ້າລາຍໃຫຍ່ຂອງໂລກ ເຊັ່ນ: ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ຕ່າງກໍ່ມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ. ລາຄາຂາຍເຂົ້າຊະນິດເມັດຫັກ 5% ແລະ 25% ຂອງໄທແມ່ນສູງ ກວ່າຫວຽດນາມ ຕົວຢ່າງ: ເຂົ້າໄທເມັດຫັກ 5% ຂອງໄທລາຄາຂາຍສະເລັ່ຍໃນເດືອນກຸມພາ 2014 ແມ່ນ 459ໂດລາ/ໂຕນ ສ່ວນຫວຽດນາມ 388ໂດລາ/ໂຕນ. ລາຄາເຂົ້າໜຽວຂາວ 10% ທີ່ໄທສົ່ງອອກໃນເດືອນກຸມພາ ປີ 2014 ແມ່ນ 876ໂດລາ/ໂຕນ ຖືວ່າເປັນລາຄາຕໍ່າຫຼາຍຖ້າທຽບໃສ່ໄລຍະຜ່ານມາ (ນັບແຕ່ປີ 2010-2013).

ຕາຕະລາງ 9: ສະຖິຕິລາຄາສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ.

ຫົວໜ່ວຍ: ໂດລາ/ໂຕນ, ລາຄາ FOB

ລ/ດ	ເຂົ້າໄທເມັດຫັກ 5%	ເຂົ້າຫວຽດນາມເມັດຫັກ 5%	ເຂົ້າໄທເມັດຫັກ 25%	ເຂົ້າຫວຽດນາມເມັດຫັກ 25%	ເຂົ້າໜຽວຂາວ 10%
2009	555	432	460	384	520
2010	492	416	444	387	902
2011	549	505	511	467	999
2012	573	432	560	397	813
2013	518	391	504	363	935
2014					
ມັງກອນ	450	401	377	380	-
ກຸມພາ	459	388	382	368	876

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຄັດຈາກການລາຍງານຂໍ້ມູນລາຄາເຂົ້າຂອງອົງການອາຫານ ແລະ ກະສິກຳໂລກ (2014) ແລະ ສະມາຄົມຜູ້ສົ່ງອອກເຂົ້າໄທ (2014).

ຮູບສະແດງ 12: ທິດທາງລາຄາສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ.

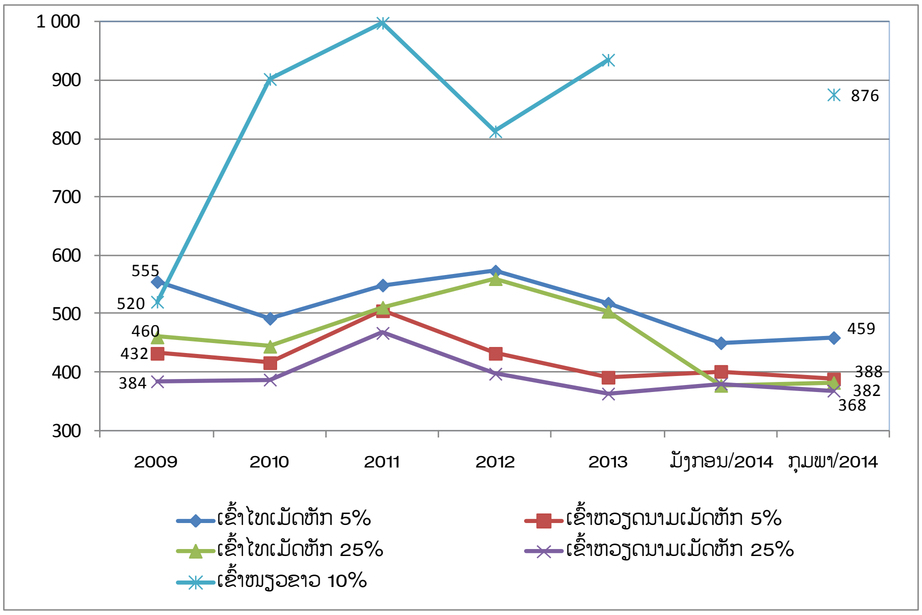

ຍ້ອນໃນປະຈຸບັນ ສປປ ລາວ ຍັງບໍ່ທັນມີລາຄາສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງຕົນທີ່ເປັນເອກະພາບເທື່ອ, ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ມູນລາຄາ ສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານອັນສຳຄັນໃນການຕັ້ງລາຄາສົ່ງອອກເຂົ້າ ຂອງລາວ.

V. ສະຫຼຸບຜົນການສຶກສາ.

ການສຶກສາຄວາມສາມາດໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າ ແລະ ຂາຍເຂົ້າເປັນສິນຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກວມເອົາ 2 ບັນຫາໃຫຍ່ ຄື ສະພາບການປູກເຂົ້າ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການສ້າງຄັງແຮເຂົ້າຂອງບັນດາແຂວງທົ່ວປະເທດ, ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ. ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສຳພາດ ແລະ ເອກະສານຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນທົ່ວປະເທດໂດຍສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ; ສະເພາະປີ 2012 ຄາດວ່າມີເຂົ້າເຫຼືອກິນປະມານ 1.240.947 ໂຕນ ແລະ ຖ້າສະເລ່ຍປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນແຕ່ປີ 2008-2012 ຢູ່ 10 ແຂວງທີ່ມີປະລິ

ມານເຂົ້າເຫຼືອກິນຫຼາຍກວ່າໝູ່ ແມ່ນສາມາດຈັດລໍາດັບໄດ້ດັ່ງນີ້: ແຂວງສະ ຫວັນນະເຂດ, ຈໍາປາສັກ, ສາລະວັນ, ວຽງຈັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຄໍາມ່ວນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ບໍ່ແກ້ວ, ອັດຕະປື ແລະ ໄຊຍະບູລີ ຕາມລໍາດັບ. ບັນດາແຂວງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຖືວ່າມີຄວາມອາດສາມາດສູງໃນ ການເປັນຄັງແຮເຂົ້າຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຄໍ້າປະກັນສະ ບຽງອາຫານ ແລະ ຂາຍເປັນສິນຄ້າໃນຕໍ່ໜ້າ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ກໍ່ຍັງມີແຂວງທີ່ມັກຂາດເຂົ້າກິນ ເຊັ່ນ: ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ອຸດົມໄຊ, ຫົວພັນ, ຜົ້ງສາລີ, ຊຽງຂວາງ ແລະ ຫຼວງນໍ້າທາ.

ຈາກການສຶກສາຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ໄດ້ເລີ່ມສົ່ງອອກ ເຂົ້າກິນໄປຫຼາຍປະເທດໃນໂລກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໄປບັນດາປະເທດຢູໂຣບ ແລະ ບາງປະເທດໃນອາຊຽນ. ປະຈຸບັນ ມີ 19 ປະເທດທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຄີຍສົ່ງ/ ກໍາລັງສົ່ງເຂົ້າໄປຂາຍ; ປະເທດທີ່ເປັນຕະຫຼາດສໍາຄັນຫຼັກຢູ່ຂົງເຂດຢູໂຣບແມ່ນ ປະເທດຝຣັ່ງ, ເບັລຢຽມ, ເນເທີແລນ ແລະ ເບຢ້ຽມ ສ່ວນໃນອາຊຽນແມ່ນຫວຽດນາມ ແລະ ໄທ. ການສຶກສາຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຖິງວ່າຈະມີຄ່າຄວາມອາດສາມາດປຽບທຽບໃນການແຂ່ງຂັນ (RCA) ຈະຫຼາຍກວ່າ 1 ແລະ ໄດ້ຮັບອັດຕາພາສີສູນເປີເຊັນກໍ່ຕາມ ແຕ່ອັດຕາສ່ວນການຄອບຄອງຕະຫຼາດຂອງເຂົ້າລາວແມ່ນຍັງໜ້ອຍຫຼາຍ ຖ້າທຽບກັບບັນດາປະເທດຄູ່ແຂ່ງອື່ນໆໃນຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າປະຈຸບັນຂອງ ສປປ ລາວ. ສ່ວນຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍໂດຍສະເພາະໃນເຂດອາຊຽນ (ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ ແລະ ຟີລິບປິນ) ແມ່ນເປັນທາງເລືອກທີ່ສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໃນອານາຄົດ ເພາະຖ້າເຂົ້າ AEC ແລ້ວ ກໍ່ຈະສະດວກຫຼາຍຂຶ້ນໃນການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດປະເທດເຫຼົ່ານີ້ ແຕ່ສິ່ງທີ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ສຶກສາຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ, ລົດນິຍົມ ແລະ ກົດລະບຽບທາງດ້ານສາດສະໜາຕື່ມອີກ. ນອກຈາກນັ້ນ ການສຶກສາຕະຫຼາດຊ່ອງວ່າງ (Niche Market) ຕໍ່ຜະລິດຕະພັນເຂົ້າ ເຊັ່ນ: ເຂົ້າປອດສານພິດ ຫຼື ເຂົ້າອິນຊີ ແລະ ເຂົ້າພື້ນເມືອງຂອງລາວຕ່າງໆ ກໍ່ອາດເປັນວິທີທາງໜຶ່ງໃນການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດ ສູ່ບັນດາປະເທດເປົ້າໝາຍທີ່ມີກໍາລັງຊື້ສູງ ເຊັ່ນ: ຮ່ອງກົງ, ຈີນ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ.

ໃນພາກການສຶກສາຄວາມສາມາດໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ຍັງໄດ້ສຶກສາເຖິງຕົ້ນທຶນຂອງການປູກເຂົ້າ, ອຸປະສັກໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າ ແລະ ລາຄາເຂົ້າ ທີ່ສາມາດມີຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ຄວາມອາດ ສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງເຂົ້າລາວໃນຕະຫຼາດໂລກ. ສໍາລັບຕົ້ນທຶນປູກເຂົ້າຂອງລາວ ຖ້າທຽບກັບປະເທດເພື່ອນບ້ານ ແລ້ວແມ່ນຍັງມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າກວ່າ (ອາດຈະເສຍປຽບດ້ານຜະລິດຕະພາບຕໍ່ເຮັກຕາ), ອຸປະສັກໃນການຂົນສົ່ງເຂົ້າຂອງລາວແມ່ນຄ່າຂົນສົ່ງ ເພາະຕ້ອງອາໃສການຂົນສົ່ງຜ່ານທ່າເຮືອຂອງປະເທດເພື່ອນບ້ານ ແລະ ຄ່າສິ້ນເປືອງທາງດ້ານລະບຽບການສົ່ງອອກ (ໃຊ້ເວລາຫຼາຍມື້ກ່ອນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ ແລະ ມີຫຼາຍຄ່າທໍານຽມ). ສຸດທ້າຍແມ່ນລາຄາເຂົ້າທີ່ເຫັນວ່າ ລາຄາເຂົ້າເປືອກ (ໜຽວ ແລະ ຈ້າວ) ຂອງລາວແມ່ນມີລາຄາຫຼຸດລົງໃນຊ່ວງປີຜ່ານມາ (ເຊິ່ງອາດເປັນຜົນດີສໍາລັບບໍລິສັດສົ່ງອອກເຂົ້າ ແຕ່ກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນຜູ້ປູກເຂົ້າທີ່ຂາຍເຂົ້າໄດ້ລາຄາຖືກລົງ); ຕໍ່ກັບລາຄາຂາຍເຂົ້າຂອງໂລກໂດຍຖືເອົາລາຄາສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມເປັນໂຕຕັ້ງ ໂດຍລວມເຫັນວ່າມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງຕັ້ງແຕ່ປີ 2014 ເປັນຕົ້ນມາ.

VI. ພາກສະເໜີແນະ.

ຈາກຜົນການສຶກສາທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີມາຂ້າງເທິງ ໃນພາກນີ້ແມ່ນການນໍາສະເໜີບາງຄໍາຄິດເຫັນທາງດ້ານວິຊາການ ຕໍ່ກັບບັນຫາທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນບົດສຶກສາ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເຖິງວ່າ ສປປ ລາວ ຈະມີປະລິມານເຂົ້າເຫຼືອກິນໃນແຕ່ລະປີ ແຕ່ປະລິມານເຂົ້າທີ່ເຫຼືອກິນນັ້ນ ແມ່ນຖືກເກັບຮັກ ສາໄວ້ໃນເລົ້າເຂົ້າຂອງແຕ່ລະຄົວເຮືອນຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ຈະຂາຍໃນເວລາທີ່ໄດ້ລາຄາດີ ຫຼື ເວລາສຸກເສີນຕ້ອງການເງິນກໍ່ຈະເອົາໄປຂາຍໃຫ້ໂຮງສີເຂົ້າ ຫຼື ຜູ້ເກັບຊື້ຕ່າງໆ. ດັ່ງນັ້ນການສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກເຂົ້າ ຂອງປະເທດຈະຊ່ວຍໃຫ້ລາຄາເກັບຊື້ເຂົ້າສູງຂຶ້ນ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງຜູ້ເກັບຊື້ເຂົ້າພາຍໃນປະເທດ (ຜູ້ທີ່ຈໍາໜ່າຍພາຍໃນ ແລະ ຜູ້ທີ່ສົ່ງອອກ).

- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະເທດມີຄວາມໄດ້ປຽບທາງດ້ານການແຂ່ງຂັນໃນການສົ່ງອອກເຂົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ພາກລັດຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ສົ່ງອອກເຂົ້າທີ່ຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແຕ່ລະສະມາຊິກໃນກຸ່ມໃນການເຈລະຈາກັບຜູ້ຊື້ໂດຍກົງ ແລະ ທັງເປັນສູນລວມຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານລະບຽບການ ແລະການຕະຫຼາດແມ່ນ ຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນ.

- ຈາກການສຶກສາຄວາມອາດສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງ ສປປ ລາວ ຢູ່ຕະຫຼາດປະຈຸບັນ ແມ່ນເຫັນວ່າມີຄ່າການແຂ່ງຂັນສູງ ແຕ່ອັດຕາສ່ວນແບ່ງໃນຕະຫຼາດແມ່ນມີໜ້ອຍ ເພາະວ່າຄ່າດັດສະນີຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນແມ່ນການຄິດໄລ່ທາງດ້ານສະຖິຕິການຄ້າແບບພາບລວມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນປັດໄຈກະທົບດ້ານອື່ນໆໃນຕະຫຼາດຄູ່ຄ້າ ເຊັ່ນ: ວັດທະນາທຳ, ລົດນິຍົມ ແລະ ໄລຍະທາງ. ໃນຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນກໍ່ຕ້ອງມີການສຶກສາຕະຫຼາດເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງລະອຽດ ແລະ ເພື່ອບັນລຸໄດ້ແນວນັ້ນ ພາກລັດຕ້ອງມີແຜນການ ແລະ ຍຸດທະສາດສົ່ງເສີມການສຶກສາຕະຫຼາດຊ່ວຍທຸລະກິດສົ່ງອອກເຂົ້າ ເຊັ່ນ: ການເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງສິນຄ້າຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ສ້າງໂອກາດໃຫ້ມີການພົບປະກັນຫຼາຍຂຶ້ນລະຫວ່າງນັກທຸລະກິດສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ລາວ ແລະ ຂອງປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ, ແລະ ນຳໃຊ້ຫ້ອງການ ການຄ້າລາວຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເປັນໜ່ວຍງານສຶກສາຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບທ່າແຮງ ແລະຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສົ່ງເຂົ້າຈາກລາວໄປຂາຍຢູ່ຕະຫຼາດຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ.

- ການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດສົ່ງອອກເຂົ້າ (ເຂົ້າປອດສານພິດ ແລະ ເຂົ້າພື້ນເມືອງຕ່າງໆ) ໂດຍເໜັ້ນໃສ່ຕະຫຼາດຊ່ອງວາງຢູ່ຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍໃໝ່ ເຊັ່ນ: ຈີນ, ຮ່ອງກົງ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ເຖິງວ່າອາດຈະມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງ ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງ ໄດ້ສຶກສາຕະຫຼາດເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງລະອຽດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນມາດຖານທາງດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານທີ່ຈະສົ່ງ ເຂົ້າໄປຂາຍໃນປະເທດເຫຼົ່ານີ້. ດັ່ງນັ້ນ ບໍລິສັດສົ່ງອອກເຂົ້າອາດຕ້ອງປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງເຂົ້າທີ່ຈະນຳ ໄປຂາຍໃຫ້ຖືກມາດຖານຕາມທີ່ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າກຳນົດໄວ້ ແລະ ພ້ອມກັນນັ້ນພາກລັດກໍ່ຕ້ອງມີມາດຕະການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ບັນດາບໍລິສັດສົ່ງອອກເຂົ້າ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິຊາການ, ການປັບປຸງເຕັກນິກການຜະລິດ ແລະ ການນຳເຂົ້າເຕັກນິກການຜະລິດ ດ້ວຍຕົ້ນທຶນຕໍ່າ.

- ການຫຼຸດຜ່ອນລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຂອດໃນການຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກເຂົ້າ ຈະເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸລະກິດ ສົ່ງອອກເຂົ້າໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນປູກເຂົ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບເໝາະສົມກັບ ການ ເກັບຊື້/ ສັ່ງຊື້ຈາກທຸລະກິດສົ່ງອອກເຂົ້າ ຫຼາຍຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງ: ເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຟອມຂໍອະນຸຍາດດຽວ ທີ່ສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກໜຶ່ງສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນໜຶ່ງປີ ໂດຍທຸລະກິດສາມາດສົ່ງອອກເຂົ້າໄດ້ຫຼາຍເທື່ອໃນຊ່ວງເວລາ ແລະ ປະລິມານ ທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດນັ້ນ.

- ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີໜ່ວຍງານໃຈກາງ ໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ລະຫວ່າງບໍລິສັດຂົນສົ່ງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລົດຂົນສົ່ງທີ່ໄປ ຫຼື ກັບຈາກການສົ່ງສິນຄ້າ ມີສິນຄ້າຂົນສົ່ງທັງໄປ ແລະ ກັບ. ໂດຍວິທີການນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຄ່າຂົນສົ່ງຖືກລົງ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ທຸລະກິດສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງລາວ.

ເອກະສານອ້າງອີງ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ (2013), *ຜົນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກເຂົ້າງ່າຍຂຶ້ນ*, ເຂົ້າເບິ່ງຂໍ້ມູນ: 3 ກຸມພາ 2014, <www.laoftpd.com/attachments/article/204/2.%20MOIC%20PIA%20-%20Rice%20 Export%20Licensing.English.pdf>

ແຈ້ງການວ່າດ້ວຍລາຍການສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກແບບອັດຕະໂນມັດ ແລະ ແບບບໍ່ອັດຕະໂນມັດ, ເລກທີ 076/ອຄ.ກຂອ (2012), ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ສະມາຄົມຜູ້ສົ່ງອອກເຂົ້າໄທ (2014), ລາຍງານລາຄາສົ່ງອອກເຂົ້າ, ເຂົ້າເບິ່ງຂໍ້ມູນ: 10 ກຸມພາ 2014, <www.thai riceexporters.or.th/database/AVG%20prices%202013.html>

ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ (2007/2008), *ສະຖິຕິການຊົມໃຊ້ ແລະ ໃຊ້ຈ່າຍໃນຄົວເຮືອນ*, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ(2008), (2009), (2010), (2011), (2012), *ປື້ມສະຖິຕິປະຈຳປີ,* ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (2005), (2006), (2007), (2008), (2009), (2010), (2011), (2012), *ສະຖິຕິກະສິກຳຂອງລາວ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.*

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດການຄ້າ (2013), *ບາງບົດຮຽນທີ່ສາມາດຖອດຖອນໄດ້ຈາກການເຮັດສັນຍາຊື້ຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກຳ ຕໍ່ກັບການຄໍ້າປະກັນລາຄາຂາຍ ແລະ ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍຜົນຜະລິດກະສິກຳ: ກໍລະນີສຶກສາການປູກມັນຕົ້ນຢູ່ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ເຂົ້າຢູ່ແຂວງຄຳມ່ວນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.*

ສະຖາບັນລະຫວ່າງປະເທດເພື່ອການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ-ITD (2007), *ກົນໄກສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ* , ກຸງເທບມະຫານະຄອນ.

ດຳລັດວ່າດ້ວຍການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເລກທີ 114/ລບ (2011), *ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ*, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

International Trade Centre “ITC” (2013), *Market Access*, ເຂົ້າເບິ່ງຂໍ້ມູນ: 10/ 9/ 2013, <www.macmap.org/CountryAnalysis/AverageTariffResult.aspx?country=SCC842|United +States+of+America&by section=1>

Food and Agriculture Organization (2014), *Rice Price UPdate*, 10 ກຸມພາ 2014, <www.fao.org/ economic /est/publications/rice-publications/the-fao-rice-price-update/en/>

Aat Pisanwanich (2011), *A Comparison of Rice Production and Trade Competitiveness between Thailand and Vietnam in the ASEAN Market*, ເຂົ້າເບິ່ງຂໍ້ມູນ: 10 ກຸມພາ 2014, <www .utcc.ac.th/public _content/files/001/31_2-11.pdf>

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1.

ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າລວມ (ເຂົ້ານາປີ,ເຂົ້ານາແຊງ ແລະ ເຂົ້າໄຮ່) (ຫົວໜ່ວຍ: ໂຕນ)																
ລຳດັບ/ປີ	**2005**	**%**	**2006**	**%**	**2007**	**%**	**2008**	**%**	**2009**	**%**	**2010**	**%**	**2011**	**%**	**2012**	**%**
ພາກເໜືອ	**184 233**	***23***	**183 930**	***23***	**177 674**	***22***	**184 855**	***21***	**197 864**	***22***	**202 958**	***23***	***189 708***	***21***	***202 351***	***22***
ຜົ້ງສາລີ	20 211	*3*	14 130	*2*	11 573	*1*	19 528	*2*	19 461	*2*	18 681	*2*	*16 911*	*2*	*18 582*	*2*
ຫຼວງນໍ້າທາ	26 753	*3*	18 905	*2*	18 145	*2*	18 314	*2*	17 935	*2*	18 603	*2*	*16 932*	*2*	*16 755*	*2*
ອຸດົມໄຊ	27 262	*3*	27 065	*3*	21 400	*3*	20 595	*2*	25 921	*3*	25 245	*3*	*25 026*	*3*	*24 615*	*3*
ບໍ່ແກ້ວ	21 365	*3*	22 140	*3*	24 216	*3*	24 729	*3*	25 194	*3*	27 413	*3*	*26 818*	*3*	*25 921*	*3*
ຫຼວງພະບາງ	58 900	*7*	34 525	*4*	33 153	*4*	32 927	*4*	35 761	*4*	35 693	*4*	*30 010*	*3*	*36 737*	*4*
ຫົວພັນ	40 168	*5*	25 255	*3*	25 629	*3*	25 253	*3*	27 304	*3*	29 064	*3*	*26 938*	*3*	*30 131*	*3*
ໄຊຍະບູລີ	40 874	*5*	41 910	*5*	43 558	*5*	43 509	*5*	46 288	*5*	48 259	*5*	*47 073*	*5*	*49 610*	*5*
ພາກກາງ	**413 289**	***52***	**428 455**	***53***	**433 306**	***53***	**471 032**	***54***	**485 195**	***54***	**478 028**	***53***	***488 160***	***53***	***494 234***	***53***
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	75 315	*9*	73 745	*9*	77 168	*9*	76 083	*9*	82 216	*9*	76 984	*9*	*76 956*	*8*	*76 472*	*8*
ຊຽງຂວາງ	31 865	*4*	28 155	*3*	28 831	*4*	29 001	*3*	29 529	*3*	29 100	*3*	*29 554*	*3*	*29 657*	*3*
ວຽງຈັນ	57 228	*7*	57 765	*7*	58 021	*7*	71 647	*8*	69 734	*8*	70 217	*8*	*69 189*	*8*	*66 702*	*7*
ບໍລິຄຳໄຊ	39 680	*5*	39 050	*5*	40 794	*5*	41 601	*5*	42 319	*5*	43 565	*5*	*42 028*	*5*	*44 084*	*5*
ຄຳມ່ວນ	57 426	*7*	57 375	*7*	58 550	*7*	63 751	*7*	67 240	*7*	66 310	*7*	*69 812*	*8*	*71 499*	*8*
ສະຫວັນນະເຂດ	161 890	*20*	172 365	*21*	169 942	*21*	188 949	*22*	194 157	*21*	191 852	*21*	*200 621*	*22*	*205 820*	*22*
ພາກໃຕ້	**196 458**	***25***	**196 750**	***24***	**201 637**	***25***	**214 846**	***25***	**221 216**	***24***	**218 459**	***24***	***236 672***	***26***	***242 426***	***26***
ສາລະວັນ	78 775	*10*	71 020	*9*	71 410	*9*	79 936	*9*	84 012	*9*	83 532	*9*	*89 117*	*10*	*87 525*	*9*
ເຊກອງ	8 968	*1*	9 125	*1*	9 550	*1*	10 973	*1*	10 526	*1*	11 766	*1*	*11 014*	*1*	*11 079*	*1*
ຈຳປາສັກ	94 470	*12*	94 630	*12*	97 724	*12*	101 966	*12*	103 894	*11*	101 210	*11*	*111 968*	*12*	*119 621*	*13*
ອັດຕະປື	22 465	*3*	21 975	*3*	22 953	*3*	21 971	*3*	22 784	*3*	21 951	*2*	*24 573*	*3*	*24 201*	*3*
ລວມທັງໝົດ	**793 980**	***100***	**809 135**	***100***	**812 617**	***100***	**870 733**	***100***	**904 275**	***100***	**899 445**	***100***	***914 540***	***100***	***939 011***	***100***

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຄິດໄລ່ຈາກສະຖິຕິກະສິກຳ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (2005-2012).

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2.

ລວມຜົນເກັບກ່ຽວເຂົ້າ (ເຂົ້ານາປີ, ນາແຊງ ແລະ ເຂົ້າໄຮ່) ທົ່ວປະເທດ (ຫົວໜ່ວຍ: ໂຕນ)								
ລ/ດ	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
ພາກເໜືອ	***579 000***	***537 070***	***531 711***	***587 410***	***625 535***	***653 575***	***653 420***	***659 744***
ຜົ້ງສາລີ	44 725	41 930	37 415	55 740	52 460	49 325	45 940	52 231
ຫຼວງນ້ຳທາ	63 390	56 830	57 828	61 155	56 555	62 580	64 010	61 995
ອຸດົມໄຊ	82 760	67 100	64 918	67 180	82 675	69 175	84 365	77 021
ບໍ່ແກ້ວ	63 270	73 760	81 955	92 420	91 035	97 805	95 085	94 048
ຫຼວງພະບາງ	98 390	84 180	80 925	79 295	93 840	105 510	96 220	91 825
ຫົວພັນ	83 150	82 390	75 535	80 185	95 665	91 655	94 190	98 890
ໄຊຍະບູລີ	143 315	130 880	133 135	151 435	153 305	177 525	173 610	183 734
ພາກກາງ	***1 351 410***	***1 518 730***	***1 541 544***	***1 604 250***	***1 804 630***	***1 802 945***	***1 576 900***	***1 890 322***
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	300 200	297 175	324 110	263 285	342 595	335 660	318 565	342 590
ຊຽງຂວາງ	79 450	85 855	87 954	96 110	100 070	95 200	100 960	105 990
ວຽງຈັນ	219 870	225 100	239 655	260 085	277 995	275 330	267 910	270 850
ບໍລິຄຳໄຊ	132 590	138 115	142 465	105 400	163 115	161 395	121 785	160 463
ຄຳມ່ວນ	124 600	186 850	181 390	197 355	218 195	237 510	153 945	254 775
ສະຫວັນນະເຂດ	494 700	585 635	565 970	682 015	702 660	697 850	613 735	755 654
ພາກໃຕ້	***637 590***	***607 900***	***636 795***	***735 480***	***714 635***	***614 120***	***835 440***	***939 144***
ສາລະວັນ	246 260	227 840	236 840	284 065	266 375	271 115	317 700	305 121
ເຊກອງ	27 970	27 440	26 670	34 130	29 545	28 255	27 865	37 968
ຈຳປາສັກ	305 990	310 370	312 860	357 995	391 450	259 050	419 085	525 670
ອັດຕະປື	57 370	42 250	60 425	59 290	27 265	55 700	70 790	70 385
ລວມ	**2 568 000**	**2 663 700**	**2 710 050**	**2 927 140**	**3 144 800**	**3 070 640**	**3 065 760**	**3 489 210**

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຄິດໄລ່ຈາກສະຖິຕິກະສິກຳ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (2005-2012).

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3.

ປີ 2008

ລ/ດ	ອັດຕາ ບໍລິໂພກເຂົ້າ ຕໍ່ມື້ (ກລາມ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າຕໍ່ມື້ (ກລ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າສານໃນ ໜຶ່ງປີ (ກລ)	ຈໍານວນ ປະຊາກອນ	ຄວາມຕ້ອງການ ບໍລິໂພກເຂົ້າເປືອກ ໃນໜຶ່ງປີ (ກລ)	ຄວາມຕ້ອງ ການບໍລິໂພກເຂົ້າ ເປືອກໃນໜຶ່ງປີ (ໂຕນ)	ຜົນຜະລິດ ເຂົ້າ 2008 (ໂຕນ)	ເຂົ້າເຫຼືອ/ຂາດ ກິນ 2008 (ໂຕນ)
ຜົ້ງສາລີ	707	0.71	258	172 286	74 246 970	77 495	55 740	- **21 755**
ຫຼວງນໍ້າທາ	688	0.69	251	156 667	65 701 502	72 118	61 155	- **10 963**
ອຸດົມໄຊ	645	0.65	235	285 874	1 12 394 150	123 558	67 180	- **56 378**
ບໍ່ແກ້ວ	736	0.74	269	157 422	70 624 043	78 044	92 420	**14 376**
ຫຼວງພະບາງ	612	0.61	223	431 439	1 60 945 989	172 901	79 295	- **93 606**
ຫົວພັນ	674	0.67	246	302 809	1 24 405 050	137 122	80 185	- **56 937**
ໄຊຍະບູລີ	669	0.67	244	360 195	1 46 883 541	158 687	151 435	- **7 252**
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	400	0.40	146	740 010	1 80 429 238	180 429	263 285	**82 856**
ຊຽງຂວາງ	661	0.66	241	257 683	1 03 823 715	103 824	96 110	- **7 714**
ວຽງຈັນ	438	0.44	160	454 660	1 21 386 445	121 386	260 085	**138 699**
ບໍລິຄໍາໄຊ	425	0.43	155	248 378	64 344 494	64 344	105 400	**41 056**
ຄໍາມ່ວນ	566	0.57	207	360 304	1 24 306 790	124 307	197 355	**73 048**
ສະຫວັນນະເຂດ	575	0.58	210	874 660	3 06 560 677	306 561	682 015	**375 454**
ສາລະວັນ	611	0.61	223	349 478	1 30 157 856	130 158	284 065	**153 907**
ເຊກອງ	509	0.51	186	92 624	28 737 610	28 738	34 130	**5 392**
ຈໍາປາສັກ	565	0.57	206	634 756	2 18 607 269	218 607	357 995	**139 388**
ອັດຕະປື	520	0.52	190	121 134	38 395 359	38 395	59 290	**20 895**

ປີ 2009

ລ/ດ	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າຕໍ່ມື້ (ກລາມ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າຕໍ່ມື້ (ກລ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າສານໃນ ໜຶ່ງປີ (ກລ)	ຈໍານວນ ປະຊາກອນ	ຄວາມຕ້ອງການ ບໍລິໂພກເຂົ້າເປືອກ ໃນໜຶ່ງປີ (ກລ)	ຄວາມຕ້ອງການ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າເປືອກໃນໜຶ່ງ ປີ (ໂຕນ)	ຜົນຜະລິດ ເຂົ້າ 2009 (ໂຕນ)	ເຂົ້າເຫຼືອ/ຂາດ ກິນ 2009 (ໂຕນ)
ຜົ້ງສາລີ	707	0.71	258	174 246	75 091 636	75 092	52 460	- **22 632**
ຫຼວງນໍ້າທາ	688	0.69	251	160 483	67 301 820	67 302	56 555	- **10 747**
ອຸດົມໄຊ	645	0.65	235	292 869	1 15 144 303	115 144	82 675	- **32 469**
ບໍ່ແກ້ວ	736	0.74	269	161 530	72 467 010	72 467	91 035	**18 568**
ຫຼວງພະບາງ	612	0.61	223	439 504	1 63 954 594	163 955	93 840	- **70 115**
ຫົວພັນ	674	0.67	246	310 303	1 27 483 861	127 484	95 665	- **31 819**
ໄຊຍະບູລີ	669	0.67	244	367 421	1 49 830 224	149 830	153 305	**3 475**
ນະຄອນຫຼວງວຽງ	400	0.40	146	754 384	1 83 933 907	183 934	342 595	**158 661**
ຊຽງຂວາງ	661	0.66	241	263 697	1 06 246 831	106 247	100 070	- **6 177**
ວຽງຈັນ	438	0.44	160	467 452	1 24 801 691	124 802	277 995	**153 193**
ບໍລິຄໍາໄຊ	425	0.43	155	256 371	66 415 151	66 415	163 115	**96 700**
ຄໍາມ່ວນ	566	0.57	207	367 904	1 26 928 830	126 929	218 195	**91 266**
ສະຫວັນນະເຂດ	575	0.58	210	890 582	3 12 141 198	312 141	702 660	**390 519**
ສາລະວັນ	611	0.61	223	358 041	1 33 347 018	133 347	266 375	**133 028**
ເຊກອງ	509	0.51	186	95 243	29 550 184	29 550	29 545	- **5**
ຈໍາປາສັກ	565	0.57	206	643 686	2 21 682 723	221 683	391 450	**169 767**
ອັດຕະປື	520	0.52	190	124 194	39 365 275	39 365	27 265	- **12 100**

ປີ 2010								
ລ/ດ	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າຕໍ່ມື້ (ກລາມ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າຕໍ່ມື້ (ກລ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າສານໃນ ໜຶ່ງປີ (ກລ)	ຈຳນວນ ປະຊາກອນ	ຄວາມຕ້ອງການ ບໍລິໂພກເຂົ້າເປືອກ ໃນໜຶ່ງປີ (ກລ)	ຄວາມຕ້ອງການ ບໍລິໂພກເຂົ້າເປືອກ ໃນໜຶ່ງປີ (ໂຕນ)	ຜົນຜະລິດ ເຂົ້າ 2010 (ໂຕນ)	ເຂົ້າເຫຼືອ/ ຂາດກິນ 2010 (ໂຕນ)
ຜົ້ງສາລີ	707	0.71	258	176 151	75 912 599	75 913	49 325	- **26 588**
ຫຼວງນ້ຳທາ	688	0.69	251	164 310	68 906 750	68 907	62 580	- **6 327**
ອຸດົມໄຊ	645	0.65	235	299 935	1 17 922 370	117 922	69 175	- **48 747**
ບໍ່ແກ້ວ	736	0.74	269	165 661	74 320 296	74 320	97 805	**23 485**
ຫຼວງພະບາງ	612	0.61	223	447 541	1 66 952 753	166 953	105 510	- **61 443**
ຫົວພັນ	674	0.67	246	317 946	1 30 623 885	130 624	91 655	- **38 969**
ໄຊຍະບູລີ	669	0.67	244	374 666	1 52 784 655	152 785	177 525	**24 740**
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	400	0.40	146	768 743	1 87 434 918	187 435	335 660	**148 225**
ຊຽງຂວາງ	661	0.66	241	269 887	1 08 740 859	108 741	95 200	- **13 541**
ວຽງຈັນ	438	0.44	160	480 440	1 28 269 264	128 269	275 330	**147 061**
ບໍລິຄຳໄຊ	425	0.43	155	264 513	68 524 407	68 524	161 395	**92 871**
ຄຳມ່ວນ	566	0.57	207	375 504	1 29 550 870	129 551	237 510	**107 959**
ສະຫວັນນະເຂດ	575	0.58	210	906 440	3 17 699 289	317 699	697 850	**380 151**
ສາລະວັນ	611	0.61	223	366 723	1 36 580 499	136 580	271 115	**134 535**
ເຊກອງ	509	0.51	186	97 900	30 374 547	30 375	28 255	- **2 120**
ຈຳປາສັກ	565	0.57	206	652 552	2 24 736 135	224 736	259 050	**34 314**
ອັດຕະປື	520	0.52	190	127 285	40 345 017	40 345	55 700	**15 355**

ປີ 2011								
ລ/ດ	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າຕໍ່ມື້ (ກລາມ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າຕໍ່ມື້ (ກລ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າສານ ໃນໜຶ່ງປີ	ຈຳນວນ ປະຊາກອນ	ຄວາມຕ້ອງການ ບໍລິໂພກເຂົ້າເປືອກ ໃນໜຶ່ງປີ (ກລ)	ຄວາມຕ້ອງການ ບໍລິໂພກເຂົ້າເປືອກ ໃນໜຶ່ງປີ (ໂຕນ)	ຜົນຜະລິດ ເຂົ້າ 2011 (ໂຕນ)	ເຂົ້າເຫຼືອ/ ຂາດກິນ2011 (ໂຕນ)
ຜົ້ງສາລີ	707	0.71	258	178 006	76 712 015	76 712	45 940	- **30 772**
ຫຼວງນ້ຳທາ	688	0.69	251	168 140	70 512 939	70 513	64 010	- **6 503**
ອຸດົມໄຊ	645	0.65	235	307 065	1 20 725 599	120 726	84 365	- **36 361**
ບໍ່ແກ້ວ	736	0.74	269	169 807	76 180 311	76 180	95 085	**18 905**
ຫຼວງພະບາງ	612	0.61	223	455 532	1 69 933 753	169 934	96 220	- **73 714**
ຫົວພັນ	674	0.67	246	325 757	1 33 832 931	133 833	94 190	- **39 643**
ໄຊຍະບູລີ	669	0.67	244	381 908	1 55 737 862	155 738	173 610	**17 872**
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	400	0.40	146	783 032	1 90 918 862	190 919	318 565	**127 646**
ຊຽງຂວາງ	661	0.66	241	276 242	1 11 301 369	111 301	100 960	- **10 341**
ວຽງຈັນ	438	0.44	160	493 593	1 31 780 891	131 781	267 910	**136 129**
ບໍລິຄຳໄຊ	425	0.43	155	272 794	70 669 673	70 670	121 785	**51 115**
ຄຳມ່ວນ	566	0.57	207	383 099	1 32 171 185	132 171	153 945	**21 774**
ສະຫວັນນະເຂດ	575	0.58	210	922 210	3 23 226 536	323 227	613 735	**290 508**
ສາລະວັນ	611	0.61	223	375 517	1 39 855 693	139 856	317 700	**177 844**
ເຊກອງ	509	0.51	186	100 595	31 210 700	31 211	27 865	- **3 346**
ຈຳປາສັກ	565	0.57	206	661 358	2 27 768 884	227 769	419 085	**191 316**
ອັດຕະປື	520	0.52	190	130 402	41 333 000	41 333	70 790	**29 457**

ປີ 2012

ແຂວງ/ພາກ	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າຕໍ່ມື້ (ກລາມ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າຕໍ່ມື້ (ກລ)	ອັດຕາ ບໍລິໂພກ ເຂົ້າສານໃນໜຶ່ງປີ (ກລ)	ຈຳນວນ ປະຊາກອນ	ຄວາມຕ້ອງການ ບໍລິໂພກເຂົ້າເປືອກ ໃນໜຶ່ງປີ (ກລ)	ຄວາມຕ້ອງການ ບໍລິໂພກເຂົ້າເປືອກ ໃນໜຶ່ງປີ (ໂຕນ)	ຜົນຜະລິດ ເຂົ້າ 2012 (ໂຕນ)	ເຂົ້າເຫຼືອ/ຂາດ ກິນ 2012 (ໂຕນ)
ຜົ້ງສາລີ	707	0.71	258	179 822	77 494 624	77 495	52 231	**- 25 264**
ຫຼວງນໍ້າທາ	688	0.69	251	171 967	72 117 870	72 118	61 995	**- 10 123**
ອຸດົມໄຊ	645	0.65	235	314 269	1 23 557 921	123 558	77 021	**- 46 537**
ບໍ່ແກ້ວ	736	0.74	269	173 962	78 044 363	78 044	94 048	**16 004**
ຫຼວງພະບາງ	612	0.61	223	463 485	1 72 900 576	172 901	91 825	**- 81 076**
ຫົວພັນ	674	0.67	246	333 762	1 37 121 679	137 122	98 890	**- 38 232**
ໄຊຍະບູລີ	669	0.67	244	389 139	1 58 686 584	158 687	183 734	**25 047**
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	400	0.40	146	797 130	1 94 356 237	194 356	342 590	**148 234**
ຊຽງຂວາງ	661	0.66	241	282 769	1 13 931 179	113 931	105 990	**- 7 941**
ວຽງຈັນ	438	0.44	160	506 881	1 35 328 559	135 329	270 850	**135 521**
ບໍລິຄຳໄຊ	425	0.43	155	281 207	72 849 134	72 849	160 463	**87 614**
ຄຳມ່ວນ	566	0.57	207	390 701	1 34 793 916	134 794	254 775	**119 981**
ສະຫວັນນະເຂດ	575	0.58	210	937 907	3 28 728 197	328 728	755 654	**426 926**
ສາລະວັນ	611	0.61	223	384 438	1 43 178 186	143 178	305 121	**161 943**
ເຊກອງ	509	0.51	186	103 326	32 058 023	32 058	37 968	**5 910**
ຈຳປາສັກ	565	0.57	206	670 122	2 30 787 169	230 787	525 670	**294 883**
ອັດຕະປື	520	0.52	190	133 545	42 329 224	42 329	70 385	**28 056**

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກການຄິດໄລ່ຂອງຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ.

ໝາຍເຫດ:

- ຈຳນວນປະຊາກອນໄດ້ຈາກປຶ້ມສະຖິຕິປະຈຳປີ 2008.
-ຄວາມຕ້ອງການເປືອກໃນໜຶ່ງປີ ຄິດໄລ່ຈາກປະລິມານການບໍລິໂພກເຂົ້າສານຕໍ່ຄົນ ຈາກການສຳຫຼວດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນຄົວເຮືອນ 2007/2008 ແລະ ການປ່ຽນປະລິມານ ບໍລິໂພກເຂົ້າຈາກເຂົ້າສານເປັນເຂົ້າເປືອກແມ່ນເທົ່າກັບ 1.67 ກິໂລເຂົ້າເປືອກ ຕໍ່ 1 ກິໂລເຂົ້າສານ.
- ຜົນຜະລິດແມ່ນໄດ້ລວມເອົາຜົນຜະລິດເຂົ້ານາປີ, ນາແຊງ ແລະ ເຂົ້າໄຮ່ ຈາກສະຖິຕິກະສິກຳປີ 2008.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4.

ຕົ້ນທຶນການຜະລິດເຂົ້າໜຽວນາປີ ນອກເຂດຊົນລະປະທານ ສະເລ່ຍທົ່ວປະເທດ ໃນປີ2007

ກີບ/ເຮັກຕາ

ລາຍການ	ເງິນສົດ	ບໍ່ເປັນເງິນສົດ	ລວມ	ເປີເຊັນ
ຕົ້ນທຶນປ່ຽນແປງ	**934 956**	**1 336 311**	**2 271 267**	**70.07**
ຄ່າແຮງງານ	**518 984**	**1 086 501**	**1 605 485**	**49.53**
ຕຽມດິນ	207 559	103 336	310 895	9.59
ຫຼົກກ້າແລະປູກ	104 852	409 704	514 556	15.88
ດູແລຮັກສາ(ໃສ່ປຸ໋ຍ, ສີດຢາ, ຖາງຫຍ້າ)		59 720	59 720	1.84
ເກັບກ່ຽວ	122 466	329 221	451 687	13.94
ນວດ,ຟາດເຂົ້າ	63 286	153 062	216 348	6.67
ຂົນຂຶ້ນເລົ້າ	20 821	31 458	52 279	1.61

ຄ່າວັດສະດຸ	**409 177**	**138 431**	**547 608**	**16.89**
ຄ່າພັນ		117 589	117 589	3.63
ຄ່າປຸ໋ຍ	363 514	20 842	384 356	11.86
ຄ່າຢາຂ້າຫຍ້າ ແລະສັດຕູພືດ	582		582	0.02
ຄ່າສ້ອມແປງອຸປະກອນການກະເສດ	45 081		45 081	1.39
ຄ່ານ້ຳ				0.00
ຄ່າດອກເບ້ຍເງິນລົງທຶນ	**6 795**	**111 379**	**118 174**	**3.65**
ຕົ້ນທຶນຄົງທີ່		**969 993**	**969 993**	**29.93**
ຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ ແລະຄ່າໃຊ້ທີ່ດິນ		855 373	855 373	26.39
ຄ່າເຊື່ອມອຸປະກອນການກະເສດ		114 620	114 620	3.54
3.ຕົ້ນທຶນລວມ	**934 956**	**2 306 304**	**3 241 260**	**100.00**
4.ຕົ້ນທຶນລວມຕໍ່ກິໂລ	**449**	**1 108**	**1 557**	
5.ຕົ້ນທຶນປ່ຽນແປງກີບຕໍ່ກິໂລ	**449**	**642**	**1 091**	
6.ຕົ້ນທຶນຄົງທີ່ກີບຕໍ່ກິໂລ		**466**	**466**	
7.ຜົນຜະລິດກິໂລຕໍ່ເຮັກຕາ	**2 082**			

ຕົ້ນທຶນການຜະລິດເຂົ້າໜຽວນາປີ ໃນເຂດຊົນລະປະທານ ສະເລ່ຍທົ່ວປະເທດ ໃນປີ2007

ກີບ/ເຮັກຕາ

ລາຍການ	ເງິນສົດ	ບໍ່ເປັນເງິນສົດ	ລວມ	ເປີເຊັນ
1.ຕົ້ນທຶນປ່ຽນແປງ	**2 063 305**	**1 458 346**	**3 521 651**	**79.08**
1.1 ຄ່າແຮງງານ	**1 379 355**	**1 015 138**	**2 394 493**	**53.77**
ຕຽມດິນ	259 062	161 372	420 434	9.44
ຫຼົກກ້າແລະປູກ	465 078	303 464	768 542	17.26
ດູແລຮັກສາ(ໃສ່ປຸ໋ຍ, ສີດຢາ, ຖາງຫຍ້າ)	788	79 735	80 523	1.81
ເກັບກ່ຽວ	350 773	320 515	671 288	15.07
ນວດ,ຟາດເຂົ້າ	272 054	103 118	375 172	8.42
ຂົນຂຶ້ນເລົ້າ	31 600	46 934	78 534	1.76
1.2 ຄ່າວັດສະດຸ	**676 978**	**196 448**	**873 426**	**19.61**
ຄ່າພັນ	89 052	181 280	270 332	6.07
ຄ່າປຸ໋ຍ	507 762	15 168	522 930	11.74
ຄ່າຢາຂ້າຫຍ້າ ແລະສັດຕູພືດ	15 160		15 160	0.34
ຄ່າສ້ອມແປງອຸປະກອນການກະເສດ	63 724		63 724	1.43
ຄ່ານ້ຳ	1 280		1 280	0.03
1.3 ຄ່າດອກເບ້ຍເງິນລົງທຶນ	**6 972**	**246 760**	**253 732**	**5.70**
2.ຕົ້ນທຶນຄົງທີ່	**29 832**	**902 014**	**931 846**	**20.92**
ຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ ແລະຄ່າໃຊ້ທີ່ດິນ	29 832	790 854	820 686	18.43
ຄ່າເຊື່ອມອຸປະກອນການກະເສດ		111 160	111 160	2.50
3.ຕົ້ນທຶນລວມ	**2 093 137**	**2 360 360**	**4 453 497**	**100.00**

4.ຕົ້ນທຶນລວມຕໍ່ກິໂລ	748	844	1 592
5.ຕົ້ນທຶນປ່ຽນແປງກີບຕໍ່ກິໂລ	737	521	1 258
6.ຕົ້ນທຶນຄົງທີ່ກີບຕໍ່ກິໂລ	11	322	333
7.ຜົນຜະລິດກິໂລຕໍ່ເຮັກຕາ	2 798		

ຕົ້ນທຶນການຜະລິດເຂົ້າຈ້າວນາປີ ໃນເຂດຊົນລະປະທານສະເລ່ຍທົ່ວປະເທດ ລະດູການຜະລິດ ປີ ຄ.ສ. 2007

ກີບ/ເຮັກຕາ

ລາຍການ	ເງິນສົດ	ບໍ່ເປັນເງິນສົດ	ລວມ	ຮ້ອຍລະ
1. ຕົ້ນທຶນຜັນແປ	1 026 786	1 524 492	2 551 278	74.98
1.1 ຄ່າແຮງງານ	393 150	1 216 726	1 609 876	47.31
ກຽມດິນ	47 143	294 727	341 870	10.05
ລົກກ້າ ແລະ ດຳ	40 000	253 273	293 273	8.62
ບົວລະບັດຮັກສາ(ໃສ່ປຸ່ຍ ສີດຢາ ໃຫ້ນ້ຳ ຖາງຫຍ້າ)		101 818	101 818	2.99
ເກັບກ່ຽວ	110 455	457 818	568 273	16.7
ປັ້ນເຂົ້າ	191 748	54 545	246 293	7.24
ຂົນຂຶ້ນສາງເຂົ້າ	3 804	54 545	58 349	1.71
1.2 ຄ່າວັດຖຸ	633 636	184 545	818 181	24.04
ຄ່າແນວພັນ	11 364	177 277	189 091	5.56
ຄ່າປຸ່ຍ	508 636	6 818	515 454	15.15
ຄ່າປາບສັດຕູພືດ ແລະ ວັດຊະພືດ				
ຄ່າຊ່ອມແຊມອຸປະກອນການກະເສດ	113 636		113 636	
ຄ່ານ້ຳ				
1.3 ຄ່າດອກເບ້ຍເງິນລົງທຶນ		123 221	123 221	3.62
2. ຕົ້ນທຶນຄົງທີ່		815 518	851 515	25.02
ຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ/ຄ່າໃຊ້ທີ່ດິນ		796 970	796 970	23.42
ຄ່າເຊື່ອມອຸປະກອນການກະເສດ		54 545	54 545	1.6
3. ຕົ້ນທຶນລວມ	1 026 786	2 376 007	3 402 793	100
4. ຕົ້ນທຶນລວມ (ກີບຕໍ່ກິໂລກຣັມ)	476	1 101	1 576	
5. ຕົ້ນທຶນຜັນແປ (ກີບຕໍ່ກິໂລກຣັມ)	476	706	1 182	
6. ຕົ້ນທຶນຄົງທີ່ (ກີບຕໍ່ກິໂລກຣັມ)		394	394	
7. ຜົນຜະລິດ (ກິໂລກຣັມຕໍ່ເຮັກຕາ)	2 159			

ຕົ້ນທຶນການຜະລິດເຂົ້າຈ້າວນາປີ ນອກເຂດຊົນລະປະທານສະເລ່ຍທົ່ວປະເທດ ລະດູການຜະລິດ ປີ ຄ.ສ. 2007

ກີບ/ເຮັກຕາ

ລາຍການ	ເງິນສົດ	ບໍ່ເປັນເງິນສົດ	ລວມ	ຮ້ອຍລະ
1. ຕົ້ນທຶນຜັນແປ	**1 484 104**	**1 228 038**	**2 712 142**	**69.18**
1.1 ຄ່າແຮງງານ	**1 027 188**	**855 625**	**1 882 813**	**48.03**
ກຽມດິນ	182 188	175 000	357 188	9.11
ລົກກ້າ ແລະ ດຳ	100 000	165 625	265 625	6.78
ບົວລະບັດຮັກສາ(ໃສ່ປຸຍ ສີດຢາ ໃຫ້ນ້ຳ ຖາງຫຍ້າ)		72 500	72 500	1.58
ເກັບກ່ຽວ	500 000	387 500	887 500	22.64
ປັ້ນເຂົ້າ	245 000		245 000	6.25
ຂົນຂຶ້ນສາງເຂົ້າ		55 000	55 000	1.4
1.2 ຄ່າວັດຖຸ	**409 583**	**200 000**	**609 583**	**15.55**
ຄ່າແນວພັນ		200 000	200 000	5.1
ຄ່າປຸຍ	409 583		409 583	10.45
ຄ່າປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຂ້າຫຍ້າ				
ຄ່າຊ່ອມແຊມອຸປະກອນການກະເສດ				
ຄ່ານ້ຳ				
1.3 ຄ່າດອກເບ້ຍເງິນລົງທຶນ	**47 333**	**172 413**	**219 746**	**5.61**
2. ຕົ້ນທຶນຄົງທີ່	**1 050 000**	**158 334**	**1 208 334**	**30.82**
ຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ/ຄ່າໃຊ້ທີ່ດິນ	1 050 000	116 667	1 166 667	29.76
ຄ່າເຊື່ອມອຸປະກອນການກະເສດ		41 667	41 667	1.06
3. ຕົ້ນທຶນລວມ	**2 534 104**	**1 386 372**	**3 920 476**	**100**
4. ຕົ້ນທຶນລວມ (ກີບຕໍ່ກິໂລກຣາມ)	**1 342**	**734**	**2 077**	
5. ຕົ້ນທຶນຜັນແປ (ກີບຕໍ່ກິໂລກຣາມ)	**786**	**650**	**1 437**	
6. ຕົ້ນທຶນຄົງທີ່ (ກີບຕໍ່ກິໂລກຣາມ)	**556**	**84**	**640**	
7. ຜົນຜະລິດ (ກິໂລກຣາມຕໍ່ເຮັກຕາ)	**1 888**			

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: *ກົນໄກການສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ* (2007), ສະຖາບັນລະຫວ່າງປະເທດເພື່ອການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ (TID).

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5.

ສະຫຼຸບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄ່າເອກະສານ ແລະ ຄ່າທຳນຽມສົ່ງອອກເຂົ້າຂອງລາວ

ລ/ດ	ຂະແໜງການ	ລາຍການ	ມູນຄ່າ (ກີບ)
1	**ຂະແໜງອາຫານ ແລະ ຢາ**	ກວດກາ	100 000
		ໃບຢັ້ງຢືນ	15 000
		ແບບພິມ	4 000
		ວັດຖຸດິບ 1ໂຕນ/700 ກີບ	15 400
		ລວມ	***134 400***

2	**ຂະແໜງວິທະຍາສາດ ແລະ ເທັກໂນໂລຊີ**	ທຳນຽມເອກະສານ 1 ຊຸດ	70 000
		ວັດຖຸດິບ 1 ໂຕນ/500 ກີບ	11 000
		ລວມ	***81 000***
3	**ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ**	ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດ 1 ຊຸດ	60 000
		ໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງອອກ 1 ຊຸດ	40 000
		ລວມ	***100 000***
4	**ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້**	ຄ່າທຳນຽມອອກຟີໂຕ	187 000
		ແຈ້ງຜ່ານອອກດ່ານ	100 000
		ລວມ	***287 000***
5	**ສະມາຄົມໂຮງສີເຂົ້າ**	ຄ່າທຳນຽມສິ່ງອອກ	110 000
		ລວມ	***110 000***
6	**ຂະແໜງພາສີ**	ຄ່າທຳນຽມລົດ	195 000
		ຄ່າຄຸ້ມຄອງລະບົບ	100 000
		ຜ່ານສາງທ່ານາແລ້ງ 2	30 000
		ຄ່າສະແກນ	50 000
		ຜ່ານສາງພາສີ	10 000
		ຄ່າທຳນຽມຕາຊັ່ງ	20 000
		ລວມ	***405 000***
ລວມທັງໝົດ			1 117 400

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກການສຳພາດບໍລິສັດສິ່ງອອກເຂົ້າຂອງລາວ (2014).

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6.

ລ/ດ	**ລາຄາເຂົ້າເປືອກໜຽວ** (ກີບ/ກິໂລ)				**ລາຄາເຂົ້າເປືອກຈ້າວ** (ກີບ/ກິໂລ)			
	ນຄ	**ຄມ**	**ສຫຼ**	**ຈສ**	**ນຄ**	**ຄມ**	**ສຫຼ**	**ຈສ**
Jan-11	3 464	2 969	3 266	2 870	3 562	2 969	3 068	2 771
	3 373	2 944	3 238	2 846	3 459	2 944	3 042	2 748
Mar-11	3 138	2 896	3 186	2 800	3 186	2 896	2 993	2 703
	3 071	2 835	2 740	2 811	3 118	2 835	2 929	2 646
May-11	3 042	2 808	2 808	2 597	3 088	3 276	2 901	2 620
	2 800	3 547	2 800	2 147	2 800	3 267	2 894	2 614
Jul-11	2 790	2 790	2 790	2 139	2 790	2 790	2 883	2 604
	2 965	2 780	2 502	2 131	3 243	2 780	2 502	2 594
Sep-11	2 953	2 769	2 584	2 123	3 230	2 769	2 584	2 584
	2 945	2 761	2 577	2 117	3 221	2 761	2 577	2 577

Nov-11	2 945	2 024	2 576	1 656	3 221	2 300	2 576	2 300
Dec-11	2 965	2 039	2 317	1 668	3 243	2 317	2 502	2 317
Jan-12	2 968	2 041	2 319	1 670	3 246	2 319	2 504	2 319
	2 959	2 312	2 312	1 665	3 237	2 312	2 497	2 312
Mar-12	2 933	2 291	2 291	1 650	3 208	2 291	2 475	2 291
	2 897	2 263	2 263	1 630	3 168	2 263	2 444	2 263
May-12	2 886	1 984	2 255	1 623	3 156	1 984	2 435	2 255
	2 884	1 983	1 803	1 465	3 155	1 983	2 073	2 253
Jul-12	2 891	1 988	1 807	1 491	3 162	1 988	2 078	2 259
	2 869	1 972	1 659	1 479	3 138	1 972	2 779	2 241
Sep-12	2 849	1 959	1 647	1 424	3 116	1 959	2 760	2 226
	2 845	1 867	1 601	1 481	3 112	1 867	2 490	2 223
Nov-12	2 849	1 870	1 691	1 498	3 116	1 870	2 671	2 373
Dec-12	2 828	1 856	1 679	1 576	3 093	1 856	1 944	2 652
Jan-13	2 808	1 843	2 106	1 667	3 071	1 843	1 931	2 618
	2 355	1 832	2 093	1 908	3 053	1 832	1 919	2 747
Mar-13	2 534	1 819	2 079	2 079	2 967	1 819	1 906	2 772
	2 511	1 803	2 060	1 975	2 940	1 803	1 889	2 747
May-13	2 497	1 793	2 049	1 963	2 924	1 793	1 878	2 732
	2 481	1 781	2 121	1 951	2 905	1 781	2 545	2 714
Jul-13	2 460	1 766	2 271	1 934	2 881	1 766	2 607	2 691
	2 455	1 762	2 266	1 930	2 874	1 762	2 602	2 685
Sep-13	2 437	2 083	2 249	1 916	2 853	2 083	2 583	2 666
	2 437	2 500	2 250	1 916	2 854	2 500	2 583	2 666
Nov-13	2 435	2 497	2 081	1 915	2 955	2 497	2 331	2 664
Dec-13	2 300	2 486	1 906	1 906	2 838	2 486	2 320	2 541
ລາຄາສະເລັ່ຍ	***2 801***	***2 264***	***2 284***	***1 934***	***3 089***	***2 293***	***2 491***	***2 527***